Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 274. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 16-го ГРУДНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, DECEMBER 16, 1978 No. 274. VOL. LXXXV.

ВІДБУЛАСЯ СВІТОВА СЕСІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Ню Йорк.(-а-ч.). — Подібно як з нагоди попередніх двох Світових Конгресів Вільних Українців, так і тим разом українські журналісти використали приїзд великої кількости колеґ із усіх усюдів для переведення Світової Сесії Українських Журналістів у навечер'я III СКВУ у середу, 22-го листопада ц. р. у приміщенні готелю „Амерікана" в Ню Йорку.

Сесія зібрала 130 журналістів і гостей, що з цікавістю слідкували за надзвичайно добре підготованими доповідями, які заторкнули три окремі, але, тепер, більші як коли, актуальні журналістичні проблеми, а саме: відношення українських журналістів до руху спротиву в Україні, до впливу журналістів на вироблення української політичної думки і до найбільше поширеного комунікаційного середника — телебачення.

Доповідачами були представники трьох типів українських журналістів із трьох найбільших скупчень українського поселення, а це ред. М. Стиранка з Європи, ред. І. Кедрин-Рудницький зі ЗСА і ред. Ірина Макарик з Канади.Сесію Українських Журналістів відкрила, як господар, голова Спілки Українських Журналістів Америки ред. Ольга Кузьмович точно о год. 6-ій вечора (наперекір звичаю постійно запізнюватись із початком наших імпрез)., запросивши до президії голову Спілки Українських Журналістів Європи ред. М. Стиранку і голову Спілки Українських Журналістів Канади ред. М.Липовецького.

Ред. О. Кузьмович привітала всіх присутніх, а зокрема українських журналістів з Австрії, Австралії,

(Закінчення на стор. 6)

Комітет відзначення річниці голоду в Україні поширює свою діяльність

Ню Йорк. — У неділю, 10-го грудня ц. р. відбулася нарада Президії Всегромадського Комітету відзначення голодової трагедії 1932-1933 в Україні та вшанування жертв цієї катастрофи, спричиненої і зорганізованої червоною Москвою.

На засіданні переглянено дотеперішню діяльність, однодушно ствердивши, що її проведено з великим успіхом. Президія висловила признання за широку участь тисячних мас української громадськости в Дні Жалоби в Бавнд Бруку, а тим, що своєю працею до цього причинилися — глибоку подяку.

Після всесторонньої дискусії над звітами членів Президії і над пляном дальшої праці рішено:

Голова Президії з іншими її членами переведе розмови з представниками Секретаріяту СКВУ, щоб обговорити з ним питання поставлення пам'ятника жертвам голоду та видання документальної книги про це.

Голова Комітету, п-і С. Букшована, при допомозі інших членів, звернеться до відповідних українських діячів в Ню Йорку і столиці ЗСА, Вашінгтону, з проханням, щоб вони провірили можливості поставлення такого пам'ятника в одному з тих міст, та щоб дали поради, які заходи в цьому напрямі треба перевести. Зокрема коли йдеться про Вашінгтон, то слід включити до цієї справи голову УККА, проф. Л. Добрянського і молодих українських діячів.

До кінця лютого 1979 року Президія виготовить плян діяльности і збіркової акції та представить їх на обговорення українській громаді в Ню Йорку, а опісля по можливости й в інших містах. Перед тим повинна вона відбути наради з представниками всіх українських крайових організацій, які вкажуть кого з їхніх членів кооптувати в склад Комітету.

Комітет далі діє в системі УККА, а почерез нього в системі СКВУ. З огляду на те, що завдання Комітету пов'язані з 45-річчям голоду, виконано з успіхом, Комітет на майбутнє більше не вживатиме визначення „для вшанування 45-ої річниці".

Зростаючі великі завдання вимагають для їхнього виконання включення до Комітету нових членів. Із тією метою кооптовано трьох нових членів, а інших кооптуватимуть пізніше.

Сопрано Роксоляна Росляк виступить з концертом в Ню Йорку

Ню Йорк. — Сопрано Роксоляна Росляк, визначна українська оперна співачка з Торонто, Канада, виступить тут вперше з незалежним концертом, який відбудеться у вівторок, 19-го грудня, о год. 8-ій увечері в Аліс Таллі Голл, Лінкольн Сентер, при Бродвею і 64-ій вулиці. Концерт проходитиме під патронатом консуляту Канади.

Роксоляна Росляк

На програму концерту складаються твори Моцарта, Дебюссі, Гаррі Сомерса, Гіндеміта, Веберна й Шостаковіча. Фортепіяновий акомпаньямент — Стюарт Гамілтон. У виконанні Шостаковіча „Романцен", опус 127, п-і Р. Росляк акомпаньюватимуть ще Льоренц Фенивес (скрипка), Денієль Домб (челльо) і Патрішія Парр (фортепіян).

Р. Росляк, яку канадськи критики називають „одною з найкращих співачок Канади", дебютувала в канадській опері в 1967 році і від того часу постійно виступає в різних оперних ролях та із симфонічними оркестрами Торонта, Оттави, Гамілтону, Вінніпеґу та інших міст. Вона рівнож виступала в Англії та в кількох містах ЗСА.

Народжена в Україні, Р. Росляк закінчила музичний факультет Торонтонського університету, а опісля студіювала в Англії, де й виступала як солістка в Королівській опері в Ковент Ґарден.

Недавно Р. Росляк співала ролю Агнес в опері Чайковського „Орлеанська діва", що її передавала канадська телевізійна сітка Сі-Бі-Сі. Після концерту в Ню Йорку Р. Росляк виїде на турне по Канаді і ЗСА з Торонтонською оперою і виступатиме в таких ролях як контеса у „Вінчанні Фіґара" та Мікаеля в „Кармен". В лютому 1979 року вона виступить з Торонтонською симфонічною оркестрою під батутою Андрю Дейвіса у виконанні твору „Карміна Бурана".

Квитки на концерт у вівторок в ціні 5 дол., можна набувати при касі Аліс Таллі Голл.

СЕЙҐНІЮС БАЧИТЬ ПОТРЕБУ МОДЕРНІЗАЦІЇ АТОМОВОЇ ЗБРОЇ

Вашінґтон. — Генерал Джордж Сейґніюс, новонайменований директор Агенції контролі зброї і роззброєння, заявив, що не зважаючи на можливість підписання договору поміж ЗСА й СССР щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), ЗСА повинні стриміти до модернізації свого збройного арсеналу, тим більше, що згідно з пропонованим договором, СССР мав би право вносити такі поліпшення.

Промовляючи під час пресової конференції у Державному Департаменті ЗСА в середу, 13-го грудня, Сейґніюс, який є генералом-емеритом, заявив, що він вповні піддержує пропонований договір САЛТ II, але затурбований зростаючою кількістю і точністю совєтських ракет, які загрожують розміщеним на землі ракетам ЗСА. Підкреслюючи, що пропонований САЛТ II не обмежує продукції Совєтським Союзом ракет з кращою ударною точністю, Сейґніюс сказав, що ЗСА є змушені „шукати альтернативи" в рамках загальної модернізації свого арсеналу стратегічної зброї, щоб відстояти можливу першу несподівану атаку СССР. Аналітики уважають, що Сейґніюс мав на увазі продукцію рухомих, тобто пересувних ракет.

Допущення Сейґніюсом можливости першої несподіваної атаки Совєтським Союзом вказує на цілковиту відмінність його поглядів від його попередника на становищі директора Агенції, Пола Варнкі, який противився модернізації зброї і відкидав можливість несподіваної атаки СССР.

Сейґніюс висловився за пропонованим президентом Картером збільшенням оборонного бюджету, заявляючи, що в дебатах над тим, чи видавати більше грошей „на гармати чи масло", якщо ЗСА не вдержуватимуть мілітарної потужности, то „все масло в світі не зможе ґарантувати щастя й безпеки американського народу."

Ізраїль відкинув пляни ЗСА в справі договору з Єгиптом

Єрусалим. — Не зважаючи на двократну зустріч з президентом Єгипту Анваром ель-Садатом та довші розмови з прем'єрміністром Ізраїля Менахемом Беґіном, державному секретареві ЗСА Сайрусові Венсові не пощастило зрушити застою у переговорах в справі мирового договору поміж цими двома країнами.Ізраїльський кабінет відкинув компромісові пропозиції узгіднені ЗСА й Єгиптом, унеможливлюючи підписання договору перед неділею, 17-го грудня ц.р., тобто перед реченцем встановленим під час нарад в Кемп Дейвіді минулого вересня.

Після розмов з М. Беґіном та членами його кабінету у четвер, 14-го грудня, С. Венс відбув ще одну серію нарад з президентом Садатом у Каїрі і в п'ятницю вранці мав відлетіти до Вашінгтону. Головною причиною неуспішної поїздки Венса — це відкинення урядом Ізраїля пропозицій відносно плебісциту і встановлення самоурядування в Ґазі і на західньому побережжі ріки Йордан, що їх Ізраїль раніше сам висунув. Ці пропозиції зформульовані у статті ч. 6 пропонованого договору, який Єгипет погодився повністю прийняти. Натомість Ізраїль відкинув навіть змодифіковані Венсом пропозиції.

Президенр Джіммі Картер висловився похвально про Садата,називаючи його становище до пропонованого договору „дуже щедрим". Відповідаючи на запит американських підприємців під час зустрічі в Білому Домі в середу увечері, 13-го грудня, президент Картер висловив своє негодування становищем Ізраїля.

„В основному справа виглядає так," — пояснював президент Картер, — „єгиптяни погодились прийняти повністю текст договору і прийняли наші пропозиції та додаткові документи, але так, як я це розумію, ізраїльтяни мають деякі проблеми з прийняттям цих додаткових документів, включно з інтерпретацією статті ч. 6. ...Під цю пору я є глибоко розчарований".

Згідно з текстом статті ч. 6, плебісцит і встановлення самоурядування в окупованій Ізраїлем Ґазі й на західньому побережжі ріки Йордан мало б бути здійснене до кінця 197 року. Ізраїль відкидає передумову Єгипту, що повні дипломатичні зв'язки можуть бути встановлені щойно після наладнання справи самоурядування палестинців.

Крім цього Ізраїль має деякі застереження щодо договорів Єгипту з іншими арабськими державами. Своє становище в цій справі Єгипет має з'ясувати листовно, згідно з твердженням президента Картера, який не приховував факту, що переговори поміж Єгиптом і Ізраїлем застрягли на мертвій точці.

Відбудеться виставка мистецької спадщини Якова та Сузанни Макогін-Розумовських

Ню Йорк. — У неділю, 17-го грудня ц. р., о год. 3-ій по полудні, тут у приміщеннях Українського Інституту Америки при 2 Схід 79-та вулиця, відбудеться відкриття виставки мистецької спадщини Якова та Сузанни Макогін-Разумовських. Виставлені будуть портрети князів і гетьманів „Володарів української землі", праці Василя Дядинюка та інші експонати, подаровані родиною Українському Інститутові. Виставка триватиме до 28-го грудня включно і її можна буде оглядати щодня від 2 — 6 вечора (крім понеділків).

Покійна Сузанна Макогін-Розумовська підписала 1-го березня 1976 року тестамент, у якому поручила передати 20 великих портретів — князів, гетьманів та інших „володарів української землі" у посідання Українському Інститутові Америки. Автором цих портретів й інших картин є відомий український мистець-маляр Василь Дядинюк. Виставлені будуть портрети таких історичних осіб:

Брати Рюрік-Трувор-і Синеус, князь Ігор, князь Олег княгиня Ольга, князь Святослав Ігоревич, князь Володимир Великий, князь Ярослав Мудрий, князь Ярослав Осмомисл, князь Роман Галицький, Король Данило; Гетьмани: Дмитро Вишневецький — Байда, Петро Конашевич-Сагайдачний, Богдан Хмельницький, Іван Виговський, Петро Дорошенко, Іван Самойлович, Іван Мазепа, Павло Полуботок, Данило Апостол, і Кирило Розумовський.

МІЖНАРОДНА АМНЕСТІЯ КРИТИКУЄ ЗАКРИТІ СУДИ В КИТАЇ

Лондон, Англія. — Міжнародна Амнестія, організація, яка обороняє політичних в'язнів у світі і намагається захоронити їх від тортур і несправедливих вироків кари, недавно опублікувала 176-сторінкове звідомлення, у якому особливу увагу звертає на ситуацію в Китайській Народній республіці. Виступаючи на пресовій конференції, речники Міжнародної Амнестії заявили кореспондентам, що вони не можуть подати їм джерел, з яких походять ці інформації про стан політичних в'язнів в комуністичному Китаї, але знають, що ці джерела є достовірні.

Зваживши тяжкий стан політичних в'язнів в КНР, Міжнародна Амнестія звернулася із закликом до голови китайської Комуністичної партії і прем'єр-міністра Гуа Куо-фенга, щоб він дозволив на відкриті судові процеси і дав можливість в'язням користуватися правною обороною. В окремому листі до прем'єра Гуа Міжнародна Амнестія закликає його, щоб уряд КНР скасував ті параграфи карного кодексу, які передбачають терміни ув'язнення для тих осіб, які мають іншу від урядової думку, чи публічно обороняють права людини. У листі звертається також увагу, що Китай належить до тих країн, які ще стосують кару смерти як форму покарання не тільки за зумисне вбивство, але також за „політичні проступки". Амнестія призналася, що не має повної листи політичних в'язнів у КНРеспубліці, бо вона одержує інформації окружною дорогою і то не часто, але в той же час навела багато конкретних прикладів про надуживання карних законів, від яких терплять політичні в'язні. Речники Міжнародної Амнестії покликалися навіть на публічну заяву найвижчого суду КНР, який в листопаді ц. р. заявляв, що багато осіб в Китаї є незаконно покарані та що їхні справи треба наново переглянути.

Як відомо, Міжнародна Амнестія недавно одержала признання і премію від Організації Об'єднаних Націй за оборону прав людини у світі, проти чого сильно протестував голова совєтського представництва в ОН Ігор Трояновський, твердячи, що в Міжнародній Амнестії нібито домінують західні кола, які концентрують свою увагу тільки на Совєтський Союз і там шукають за порушенням прав людини. Трояновський нічого не згадував, що ця організація у своєму звіті також вказує на потоптання прав людини в інших 116-ох країнах світу. У 1977 р. Міжнародна Амнестія одержала Нобелівську нагороду миру за її працю.

Китай протестує проти в'єтнамських провокацій

Гонг Конг. — Заявляючи, що його терпеливість має міру, уряд Китайської Народної Республіки гостро запротестував проти в'єтнамських провокацій на кордоні між Китаєм і В'єтнамом і в Тонкінській затоці. У протестній ноті, надісланій китайцями в'єтнамській амбасаді в Пекіні, говориться не тільки про численні порушування кордону в'єтнамськими вояками, які дуже часто закінчувались кривавими сутичками, але також про напад в'єтнамських військових кораблів на риболовні човна китайців, правдоподібно у пов'язанні з воєнними операціями В'єтнаму проти Камбоджі. „В'єтнамський уряд повинен розуміти", — говориться у протестній ноті уряду КНР, — „що існує межа терпеливости і якщо В'єтнам продовжуватиме провокативні акції, то мусітиме взяти на себе всякі консеквенції, які з того випливатимуть".

Протестна нота наспіла якраз тоді, коли китайські чинники закликали китайців у провінції Квангсі, яка межує з В'єтнамом, готуватися до війни. Заклик виголосив член Політбюро і командант збройних сил КНР у провінції Квансі, Вай Куо-чінґ, на відзначенні 20-річчя встановлення автономної влади у цій провінції. „Квансі є порогом вступу до нашої батьківщини", — заявив речник китайської Комуністичної партії, — „а В'єтнам є Кубою в Азії, який відвернувся до нас плечима і забув нашу доброту в минулому". Вай натякав на 10 більйонів долярів допомоги, яку Китай признав був В'єтнамові в часі першої фази війни в Індокитаї. Він також закликав китайців бути готовими, щоб відбити всякий наступ, „бо ми хоч не є наїзниками, але якщо хтось на нас нападе ми можемо в них перетворитися", — заявив інший високопоставлений китайський політик і голова провінції Квансі, Чіяо Гміао-куанґ.

Політичні спостерігачі висловлюють сумнів щодо можливости китайської інвазії на В'єтнам, бо це йшло б в розріз з усталеними і прийнятими Політбюром і Центральним Комітетом китайської Комуністичної партії принципами невтручання у війну і значно могло б пошкодити господарським плянам розбудови і модернізації китайської індустрії та інших секторів життя. Очевидно, все залежатиме від потягнень В'єтнаму, кажуть політичні коментатори, і від розвитку подій на фронтах у Камбоджі.

Комуністична конференція продовжує атакувати Китай

Софія, Болгарія. — У середу, 13-го грудня ц. р., на конференції у Софії, Болгарія, члени 73-ох комуністичних партій у дальшому повели непослаблену атаку, критикуючи закордонну політику Китаю. Василь Біляк, член Чехо-Словацького Політбюра, закинув Пекінові, що він займає вороже становище в справі миру та намагається установити „реакційну вісь — Америка — Китай — Японія", спрямовану проти Совєтського Союзу та його союзників.

Отець С. Зарічний правитиме першу Службу Божу в Джерзі Ситі

Джерзі Сити, Н. Дж. — Українська громада в Джерзі Сити матиме виімкову нагоду бути учасником першої Служби Божої о. Степана Зарічного, що її він правитиме цієї неділі, 17-го грудня ц. р. Висвячено його на священика минулої неділі, 10-го грудня, у Філядельфії. Служба Божа правитиметься о год. 3-ій по полудні в українській католицькій церкві свв. Петра і Павла,а о год. 7-ій вечора відбудеться вечеря-зустріч громадянства з нововисвяченим Отцем в УНДомі при 90-95 Фліт вулиця. Отець С. Зарічний, член СУМ-у і тому

Управа Осередку і членство особливо приготовляються до цих привітань, щоб побажати йому багато щастя на новій дорозі.

КҐБ КАТУЄ ВІРУЮЧИХ

Торонто. — Совєтські урядові чинники в Україні повідомили родину Седлецьких у Чернівцях, що їхній син — баптистського віроісповідання, вояк совєтської армії — помер. Дня 28-го липня ц. р. вояки і старшини з його військової частини передали батькам його тіло у запльомбованій, цинковій домовині, вимагаючи, щоб його негайно поховати, — подає Українська Центральна Інформаційна Служба в Торонті.

Мати покійного все таки домагалася, щоб відкрити домовину, щоб ще востаннє побачити свого сина. Тоді в присутності багатьох віруючих баптистської громади в Чернівцях відкрито домовину — і всі побачили стортуроване тіло Седлецького: очі були виколені, вирваний язик і відтяті пальці. Виглядає, що Седлецького закатовано на смерть за його відмову відкинути свою християнську віру. Остання подія нагадує ряд подібних вбивств, наприклад, у 1972 році вояка Івана Мойсеєва також замучено на смерть. Він виступав в обороні своєї християнської віри.

Відомо теж, що КҐБ залякувало інших віруючих українців-християн „долею Мойсеєва". Під кінець 1976 року уродженець Сум, Микола Кравченко, також баптист, відмовився скласти військову присягу, з огляду на свої релігійні переконання. У цю справу вмішалося КҐБ. Підполковник КҐБ Товкмаков та капітан Лещенко вимагали від Кравченка відмови від християнських переконань, запропонувавши йому стати агентом КҐБ. Кравченко відмовився. Багато разів ці старшини загрожували Кравченкові побиттям. У березні два сержанти КҐБ зламали Кравченкові щелепи і вибили зуби. Крім цього відомі імена декількох інших молодих баптистів, що їх військові трибунали засудили на три роки концентраційних таборів за відмову скласти присягу на вірність совєтській владі.

„Вибори" до Верховної Ради СССР запляновані на березень

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС повідомило, що згідно з рішенням Президії Верховної Ради СССР, „вибори" до цього совєтського „парляменту" відбудуться 4-го березня 1979 року. Дату встановлено одноголосно під час нарад Верховної Ради СССР, що ними проводив Леонід Брежнєв. Останні „вибори" до Верховної Ради відбулись у 1974 році.

Згідно з встановленою процедурою у день виборів управнені до голосування громадяни СССР віддадуть свої голоси на листу 1517 кандидатів, що їх назначує Комуністична партія СССР. Іншої листи кандидатів нема і, як правило, кандидати одержують біля 100 відсотків голосів. „Вибори" мають проходити шляхом таємного голосування.

ЗСА підтримують плебісцит в Нікараґуї

Вашінґтон. — Згідно із заявами речників Білого Дому, уряд ЗСА настоюватиме, щоб була створена міжнародна комісія для переведення народного плебісциту в Нікараґуї, якщо на такий проєкт погодиться президент Анастазіо Сомоза та опозиційні групи. Тричленна комісія посередництва для полагодження внутрішніх конфліктів в Нікараґуї має вже умовну згоду Сомози і речників опозиції на такий плебісцит. ЗСА відіграли головну ролю в цій комісії посередництва.

Згідно з пляном ЗСА, міжнародна комісія для переведення плебісциту мала б бути створена 26-членною Організацією Американських Держав (ОАС). Єперше ця комісія мала б створити відповідні умовини в Нікараґуї для переведення вільного голосування серед населення, а опісля поробити відповідні технічні заходи — від виготовлення запитів до обчислення голосів. Уряд ЗСА погодився доставити відповідні машини для обчислення голосів та технічний персонал.

Умовну згоду на плебісцит, який мав би відбутися в лютому 1979 року, комісія посередництва одержала від речників Сомози й опозиції під час спільних нарад ще минулого тижня.

Плебісцит мав би не тільки вирішити долю 53-річного Сомози і його родинної династії, яка править Нікараґуою вже 40 років, але й політичний лад цієї країни. Як відомо, раніше цього року в Нікараґуї часто доходило до збройних сутичок поміж повстанцями й військами Сомози.

Участь Українських Комбатантів у III Конґресі СКВУ

Ню Йорк. (Р. Г.). — На III Конґресі СКВУ комбатанти становили поважний відсоток делеґатів із усіх країн. Це не дивно, бо вони є активом, який часто стоїть в проводі політичного та громадського життя суспільства.

Щоб узгіднити становище всіх комбатантських організацій до пекучих загально-громадських проблем, за ініціятивою Братства кол. Вояків 1-ої УД УНА дня 5 листопада ц. р. відбулося засідання центральних комбатантських організацій в ЗСА. На ньому доручено Романові Данилюкові зорганізувати загально-комбатантську зустріч під час III-го Конґресу СКВУ, на якій мав відбутися панель на тему „Архіви комбатантських організацій та їх використання".

Доручення виконано успішно, бо на панелі й нарадах після нього було присутніх понад 60 комбатантів із трьох континентів. Наради відбулися в готелі „Амерікана" в суботу 24 листопада о год. 9-ій ранку. На них були заступлені такі комбатантські організації: Американсько-Українські Ветерани; Братство Карпатських Січовиків; Братство кол. Вояків 1-ої УД УНА; Братство Українських Січових Стрільців; Об'єднання Бувших Вояків Українців Америки; Об'єднання Бувших Вояків Українців у Великій Британії; Об'єднання колишніх Вояків Української Повстанської Армії; Союз Ветеранів Українського Резистансу; Союз Українських Канадських Ветеранів; Товариство бувших Вояків Української Повстанської Армії ім. Ген. Тараса Чупринки. Нарадами вела обрана президія в складі: п. Р. Данилюк — голова, адв. В. Стек та д-р О. Сокольський — секретарі.

Головним промовцем на панелі був мґр В. Верига, а модератором Р. Гаєцький. Представники присутніх комбатантських організацій по доповіді подали їхні короткі звіти про стан їхніх архівів. У дискусії всі під-

(Закінчення на стор. 6)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик, Василь Тершаковець (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії) і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Для збільшення перемоги

За два короткі тижні часу перегорнемо останню картку цього так багатого в події в нашій громаді 1978-го року. Кожний з нас матиме свою думку про ці події та свою оцінку для них, але мабуть усі ми будемо однозгідні в тому, що при багатьох наших труднощах і навіть невдачах, ми все ж таки в цьому році добилися найбільшого успіху, за який оправдано можна і треба вважати кінцевий вислід Третього Світового Конгресу Вільних Українців. Очевидно, що це ще далеко не значить, що він був ідеальний. Навпаки, в порівнянні з двома попередніми, він, мабуть, був найслабше підготований і його перебіг навряд чи можна б назвати прикладним у всіх відношеннях. Проте, все це не тільки не зменшує, але навпаки, ще тільки збільшує і підкреслює його кінцевий вислід та дає свідоцтво виробленості і повнозрілости нашої громади до „демократії в дії".

Успіх Третього СКВУ для українського поселення у вільному світі є рівночасно успіхом і всього українського народу та його змагань. Відомо ж бо яку неймовірно рафіновану кампанію на провал того Конгресу ведено протягом кількох місяців комуно-московськими агентурами з Москви і Києва і навіть у вільних країнах світу. Брошури, памфлети, статті з наплюженням вільних українських установ і їх діячів та вже майже тріюмф з провалу Третього СКВУ були на порядку дня. Очевидно, що не дармували і всілякі інші „темні сили" і могло здаватися, що в тому часі головна увага тієї рабовласницької імперії була скерована власне на розбиття Третього СКВУ. Тому то й вислід Третього СКВУ можна б оправдано вважати за своєрідне Ватерльо для Москви і її агентур в їхньому поході проти українства.

Тепер ми повинні докладати всіх сил і зусиль, щоб цю перемогу українства консолідувати і збільшувати новими успіхами. Першу добру нагоду до цього дає щойно проголошений Екзекутивою Українського Конгресового Комітету Америки заклик до збірки Українського Народного Фонду, зглядно завершення тієї збірки ще на цей 1978-ий рік, який вже добігає до кінця. Можна собі уявити лють у Москві, якщо б кінцевий результат цієї збірки — скажімо — подвоїся в порівнянні з попереднім роком. Це б доказувало б, що успіх Третього СКВУ не був припадком, не був „збігом обставин", але таки справді результатом цієї власне виробленості і зрілости вільної української громади та її справжньої, бо жертвенної відданости справі українського визволення. На Третьому СКВУ говорили і рішали репрезентанти наших установ і організацій. Тепер, збіркою Національного Датку вже кожний з нас, уся громада має нагоду і повинна „припечатати" успіх Третього СКВУ своєю збільшеною жертвенністю на Український Народний Фонд та його благородні цілі. За перебігом цієї збірки цілком певно з новими надіями слідкуватимуть українці в Україні. Не заведімо тих надій!

Перервано переговори про зменшення військових частин в Европі

Відень, Австрія. — У Середу, 13-го грудня, з уваги на це, що обидві сторони відкинули один одного пляни, „як безвартісну дискусію", перервано переговори між країнами Сходу і Заходу щодо зменшення військових частин в Европі. Держави — члени НАТО заявили, що пропозиції комуністів, що їх вони представили вліті на 19-членній конвенції, не дали відповідної бази на відповідь Заходу. З другого знову боку, керований Совєтським Союзом Варшавський Пакт відмовився взяти навіть до уваги зобов'язання шістьох урядів Заходу, що вони переведуть „значні" скорочення військових частин в Европі. Комуністи також твердили, що Захід не подав ніяких дефінітивних цифер у цій справі.

Ярослав Курдидик

ПРОБЛЕМИ БЛИЗЬКОГО СХОДУ

Упарі з тим, що в недалекому вже часі, за політичною спонукою ЗСА, Ізраїль, правдоподібно, підпише мировий договір із Єгиптом, на Близькому Сході почали позначуватися і висовуватися деякі нові проблеми, які нагадують собою захмарене небо із невиназначеною ще точнісінько погодою. Так характеризують знатоки того обширу події, які почали струшувати своїми внутрішніми заколотами Іран, а дальше спротив таких арабських країн як Сирія, Ірак, Лівія та Альжир, що виступають найрішучіше проти сепаратного миру між Ізраїлем і Єгиптом. Із цими чотирьома арабськими державами, які намагаються створити „непримириме опозиційне ядро" в арабському світі, солідаризуються мовчки Савдійська Арабія і Йорданія.

У західній пресі, яка ввесь час дуже прихильно розцінює та підтримує замирення у близькосхідньому обширі, можна зустрінути теж і слушні вияви перестороги у зв'язку з тим, що Савдійська Арабія отримала вже перші бойові літаки Ф-15, а американські інструктори почали вишколювати перших савдійських летунів. Савдійська Арабія має отримати 60 Ф-15, при чому варто відмітити, що ці літаки являються своєрідним досягненням у найновішому бойовому летунстві. Літак Ф-15 важко озброєний, а окреме софістичне електронічне вивінування підносить його небувалу досі, нападну силу.

У зв'язку з появою Ф-15 в савдійському повітряному арсеналі, Ізраїль твердить, що не зважаючи на його замирення з Єгиптом, у цьому обширі створюється реальна запорука для чергової війни на Близькому Сході. Нічого в тому дивного, що Ізраїль робить всі можливі зусилля, щоб доставу цих літаків Савдійській Арабії припинити. Проблема, кажуть ізраїльські військові фахівці, заключається в часі і віддалі. Річ в тому, що нове савдійське летовище Табук віддалене заледве на 100 миль від ізраїльського південного порту Еліят і 220 миль від Тель Авіву. Це лише 3-5 хвилин „часу перестороги" на Близькому Сході. Крім цього, всі арабські держави мають відносно, навіть досить великі армії у постійному поготівлі. В той час, коли ізраїльська збройна сила зложена в основному із так званого „мілітарного кістяка" і 70 відсотків резервістів. Такого типу армія потребує значного часу для повної мобілізації і боєздатности. Одинока перевага над арабами,—як заявляють ізраїльські фахівці, — це бойове летунство. Із цього виходить, що Ізраїль має подбати, щоб жаден із арабських сусідів не мав змоги перевищувати Ізраїль у цій царині.

Нав'язуючи до продажі Савдійській Арабії літаків Ф-15, ізраїльський міністер оборони Вайцман заявив: — „Ми вже раз зустрічали савдійських вояків, які воювали проти нас на Голянській Висоті під йорданським командуванням у 1973 році. Але тепер ми побоюємося, що коли Савдійська Арабія отримає американські наймодерніші літаки, ми готові зустрінутися із новою загрозою, на цей раз ще із повітря".

Адміністрація президента Картера аргументує, що Савдійська Арабія має „повне і легітимне право" домагатися і мати засоби, щоб ними відбити совєтсько-мусульмансько-кубинську загрозу з Етіопії, Афганістану, Іраку або Південного Ємену. А для повного заспокоєння тих побоювань Ізраїль отримає 45 Ф-15 і 75 Ф-16 бойових літаків, хоч Вашінґтон твердить, що Ізраїль тепер набагато краще озброєний, як це було будь-коли досі, а ще як союзник має запоруку кожночасної американської мілітарної допомоги.

Не менше турбот насовують Ізраїлеві теперішні заворушення в Ірані, які можуть спричинити повну анархію в Ірані. І, як можна передбачувати, послаблений роздорами Іран готовий підмінувати і захитати всю дотеперішню стабільність далекосхідного обширу. Під сучасну пору іранська, наймодерніше вивінувана збройна сила, загороджує майбутні пенетрації совєтів на Близькому Сході та Індійському океані. Є теж побоювання, що евентуальний політичний упадок теперішнього уряду може дуже добре заманути і створити протизахідний режим, який готовий у майбутньому відмовити західній економіці, а в першу чергу Ізраїлеві, свої нафтові достави.

Західні кореспонденти пишуть, що дійсні побоювання Ізраїлю заключаються в тому, що, мовляв, ЗСА, як союзник, це велетенська потуга, але на жаль, ця сила надто віддалена від його кордонів. Тоді як араби завжди „готові заміняти" 50 000 своїх жертв за 10 000 ізраїльських жертв. Адже ж арабів є 120 мільйонів, а ізраїльців тільки три. Ізраїль, кажуть коментатори, заінтересований в мирі на багато більше, як будь-котра арабська держава, бо кожна війна для нього — програна, або вигравна — заберe знову з кожної родини нові болючі жертви.

Відомий знавець Близь-

(Закінчення на стор. 5)

Панас Феденко

КУЛЬТУРА І ЖУРНАЛІСТИКА

[2]

Також у інших народів визначні діячі були шановані як видатні журналісти: Вінстон Черчілл прославився як репортер в Англо-Бурській війні 1900-1902 років; президент Чехо-Словаччини Томаш Масарик був до 1914 року професором університету в Празі, послом до австрійського Парляменту і одночасно був активний як журналіст. Це саме відноситься до прем'єра Франції за Першої світової війни Жоржа Клемансо. Та й сам вождь большевизму — Ленін записав свою професію після захоплення влади в Росії в листопаді 1917 року словом „журналіст".

Які риси характеру й підготови потрібно для успішної роботи журналіста? Само собою, мусить журналіст мати широке знання, начитаність, уміння критично оцінити різні проблеми життя своєї країни і проблеми світу. Журналіст не сміє давати волю своїй фантазії, він повинен спиратися на факти. Немалу ролю у роботі журналіста грає його спосіб писання, стиль. Це вроджена здібність коротко і ясно, в обмежений період часу, представити читачам опис подій чи вияснення проблем життя політичного, культурного, господарського і т. д. Великий вроджений талант, дар природи, дає можливість розвинутися і творить визначного журналіста. Але й люди середніх здібностей можуть мати успіх у журналістиці — упертою працею, самокритикою, наслідуванням способу праці славних журналістів, постійним розширенням свого знання.

І тут перехожу до оцінки недостач нашої журналістики на чужині. Є автори статтей, що, не мавши належної підготови, беруться писати на теми, недоступні їх знанню: наприклад, пишуть про Китай, Японію чи Нову Зеляндію, і зразу видно читачеві, що автор статті не знає фактів, фантазує.

Друга справа — форма. У письменників давнього Риму було правило: Saepe vertere stilum (часто обертай паличку, якою писали на восковій таблиці: тобто, стирай написане і старайся наново написати краще).

У нашій пресі зустрічаю немало стилістичного недбальства, мовної неохайности, багато виразів, позичених з інших мов. Хоч є власні українські слова й форми. Отже журналіст повинен завжди мати „під рукою" словники української мови і з ними „радитися". Особливо треба дбати за складню (синтаксу) української мови, бо ми думаємо не окремими словами, а комбінацією слів, і кожна мова має в синтаксі свій характер. Олена Курило дала добрі приклади в своїх „Увагах до української літературної мови", і ця праця була б корисна кожному журналістові й письменникові.

Річ недопустима в журналістиці — друкувати довжелезні „семимильні" статті та ще й „кострубатим стилем", коли автор ніяк не доходить до кінця і ганяється за своєю темою, мов той кіт, що хоче піймати свій хвіст. Такі статті відганяють читачів від україномовної преси. Друге шкідливе явище: нетерпимість авторів і редакторів до думок і поглядів, з якими вони не згідні. Тому, замість спокійного розбору тверджень противника, „налолужують" „міцними виразами" („щедрий чоловік на дурака", — писав колись Гоголь) або приписують противникові думки й „цитати", яких вони ніколи не висловлювали.

„Клясичний приклад": Борисові Мартосові, голові уряду УНР 1919 року, один журналіст приписав фантастичні слова. Мовляв, коли не буде України соціялістична, то не треба ніякої... І ця „поетична вільність" гуляла в україномовній пресі майже до смерти Б. Мартоса... Знаю факти, як один журналіст фальшував цитати із писань Леніна. Найгірше ж буває, коли журналіст, щоб здобути „перемогу", відмовляє своїм противникам патріотизму і напише про них, що вони слуги чужих інтересів, імперіялізму російського, американського чи якогось іншого, і що їх треба „зліквідувати". Імена викликають ненависть (Nomina sunt odiosa), казали римляни, тому краще імена таких журналістів забути.

Велике зло української преси на чужині — її загумінковість": в ній знайдете рекляму для „своїх" і замовчування або неправдивий опис діяльности інших, що належать „до чужої парафії". Таке „криве дзеркало" не дає правдивої інформації, „патріотизм" то інформацію „партійну", що нагадує „партійну" науку й пресу в тоталітарних державах. Звичайно, така однобока преса не знаходить інтересу й пошани серед української молоді, що читає пресу цивілізованих народів і дає свою оцінку. Чи це не одна з причин утечі нашої молоді до преси вищого рівня?

Я почав згадкою про припинення щоденника „The Times". Є надія, що цей орган відновиться. Думаю, що всім українським журналістам буде на користь систематично читати цю газету.

(Кінець)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

„ГРОМАДСЬКИЙ" ЧИ „ГРОМАДЯНСЬКИЙ" СЕКТОР?

У нашій пресі й щоденній мові щораз частіше вживається слова „громадський", витискаючи з ужитку інше дещо звуково подібне, проте змістом інше слово „громадянський". У нас пишеться про „громадський сектор", „громадські установи", „громадські зрілість чи виробленість" тощо. Прикметник „громадський" походить від „громади", він визначує те, що є власністю або властивістю громади, колективу, напр. в таких висловах як „громадська толока", „громадський будинок", „громадська думка". Синонімами до громадський є загальний, колективний, спільнотний, комунальний. Відповідники в англійській мові це „комюніті'с", „комюнал", „паблік".

Коли в нас пишеться про непартійно-політичні установи чи сектор мені здається, відповіднішим визначенням є „громадянський", (в англійській мові „сивік", що походить від латинського слова „цівіс" — громадянин). Тому доцільніше писати про „громадянську зрілість" людини, а не „громадську зрілість", бо в цьому останньому прикладі зрілість стосувалася б „громади". „Громадські наради" чи збори визначували б зібрання членів місцевої громади. „Громадянські наради" означали б наради усіх громадян, без уваги до якої громади кожний належить.

Усуваючи слова „громадянський" з ужитку, ми деякою мірою зубожуємо наше політичне словництво.

Мені було б дуже цікаво почути думку мовознавців у цій справі.

Б. Цимбалістий

В СПРАВІ ДОПОВІДІ О. ПЛЕШКЕВИЧА

У Вашому доброму і обширному звідомленні про перебіг III Конгресу СКВУ („Свобода" ч. 259) трапились деякі недокладності, які вимагають уточнення. Я маю на увазі доповідь на пленумі Конгресу голови Світової Української Кооперативної Ради (він же голова Господарської Ради при УККА) дир. Омеляна Плешкевича з Чікаго. У цій доповіді він не тільки вивдигнув значіння економіки, як бази наших організованих плянувань, але теж потребу створення фінансових ферфентур при наших крайових і місцевих центральних організаціях. Він особливо підкреслив у цьому процесі участь і ролю українського кооперативного руху, який від 25 років не тільки документує свою вітальність і постійний розвиток, але який, в загальній структурі нашого економічного життя, займає провідне місце.

Чікаго

Роман Мицик
Голова Ради ЦУКА

З НАШИХ БУДНІВ

Ювілейне

Циферія показує, що наша Достойна Ювілятка, „Бабуня"-„Свобода", є кругло 40 років старша від своєї англомовної „дитини", „Юкрейнієн Віклі"; тим-то вона, „Бабуня" вже не один, нівроку, кілька-разів мала за собою, в той час, коли „Дитині" зрідка попадаються такі оказії, як сьогодні. Отож, щоб і „Дитині" не дісталась кривда, ми хочемо присвятити цих кілька теплих слів „Українському Тижневикові". Тим більше, що яких 15 років з гаком ми з ним дуже гарно співпрацювали, а зокрема тоді, коли його редактором був покійний Степан („Стіф") Шумейко, а брат-Дорко йому помагав. Тут хочу добавити, що вся родина Шумейків була широко знана в Метрополії зі свого патріотизму й громадської активности, а сл. п. Степана Шумейка обрано в Сан Франсіско в 1945 році першим головою Українського Конгресового Комітету Америки.

У 50-60-их роках англомовний „Тижневик" мав українськомовну 4-ту сторінку, що її виповняли своїми матеріялами організації української молоді, як Пласт, СУМ, МУН, ОДУМ, Студентська Громада та інші. Та не завжди і не всі редколеґії цих сторінок повністю вив'язувались із своїх обов'язків. Одні посилали матеріяли більш-менш акуратно, інші хронічно спізнилися, ще інші зовсім забували про свої сторінки... В таких критичних ситуаціях редактор Шумейко телефонував до мене: „Колеґо Айкер, — казав, — приїжджайте до редакції та привозьте своїх „бомів", бо нема чим полатати четвертої сторінки!"

З „бомами" була така справа: в той час я дуже був захопився життям-буттям нюйорських „гоббос", або так званих зневажливо „бомів" (п'яничок), що гніздилися переважно в околицях Третьої евеню і Бавері, на долині міста. Я написав низку коротких історій чи там репортажів з „бомівського" побуту англо-українським „ґеф-напів" воляп'юком, під заголовком „Птиці Небесні". Степан Шумейко час від часу латав ними діри в своїй газеті, — як кажеться в газетярському жарґоні. А чимало з них переклав на англійську мову.

У цьому місці з великою вдячністю і сантиментом згадую сл. п. С. Шумейка як першого перекладача моїх писань на англійське. Ред. Зенон Снилик передрукував потім деякі з цих перекладів, вже за свого редакторства в „Українському Тижневику". Тепер колеґу Снилика відкомандували до складу редколегії „Свободи", і пригадуючи собі оцим своїм спогадом ласкавій пам'яті молодих редакторів „Тижневика" — Ігореві Длябозі і Ромі Сохан-Ґадзевич...

Ікер

Омелян Коваль

ПРОБЛЕМА ВКЛЮЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ

(Доповідь на Пленарній Сесії III-го Конгресу СКВУ)

[1]

„Народе мій! Твоїм майбутнім душу я тривожу!"
(І. Франко: Пролог до Мойсея)

Нема на світі українського патріота, який не відчував би тривоги за долю свого народу, за його майбутнє. Ця тривога проявляється з численних статтей в українській пресі, з дискусій і нарад багатьох наших організацій і установ, хвилями виливається в поетичній і письменницькій творчості в поневоленій Україні і на чужині. По суті, наше сучасне повне героїзму відданих синів і дочок українського народу, що в умовах поневолення і жорстокого переслідування в Україні знаходять все нові вияви стійкости, принциповости і вірности національній ідеї, є ніщо інше, як пілложжя для прийдешнього, як вислів тривоги за майбутнє України.

Приклади страждань, жертв, посвяти в сучасному в ім'я майбутнього тягнуться золотою ниткою в історії кожного народу, тим більше можемо згадати знамениті слова Валентина Мороза, що перед судом заявив його славне — „будемо битись"!, чи Левка Лук'яненка — „хоч би я тільки один залишився на світі, то й тоді буду боротись за Україну"! Абсурд? Ні! Інстинкт самозбереження нації і вияв її духових сил в сучасному для майбутнього. Така постава можлива тільки при наявності ідеалу, який в нашому випадку узмістовлюється конечністю національної свободи і державної незалежности. Національна свобода і державна незалежність України — це єдині гарантії для забезпечення людських прав, в тому плекання власної духовости, свободи віри й релігії й пошанування людської гідности.

Відбування вже третього з черги Світового Конгресу Вільних Українців в діяспорі — це вияв волі української спільноти до боротьби за майбутнє України. Відбування цього Конгресу в 60-ліття збройного здвигу української державности в 1918 році і шістдесятлітній шлях боротьби українського народу, що позначений найвищими жертвами крови й життя голови Держави Симона Петлюри, творців СВУ-СУМ академіка Сергія Єфремова, студента Миколи Павлушкова і інших, організатора УВО-ОУН, полковника Євгена Коновальця, поета Ольжича й Теліги, тисячні жертви членів ОУН і бійців УПА на чолі з її геройським командиром ген. хор. Тарасом Чупринкою-Шухевичем, проф. Ребета, Провідника ОУН Степана Бандери, а можливо також й гетьманича Данила Скоропадського, фізичну ліквідацію ієрархій УАПЦ і УКЦ та тисяч священиків і вірних, знаходить своє віддзеркалення в сучасному. Є, отже, велика і зобов'язуюча переємників спадщина. Цим переємником національної спадщини за всіми природними законами мусить бути молода українська генерація в Україні й на чужині перебуваюча.

В цей спосіб, ми дійшли до визначеної на початку теми: „Проблема включення української молоді в українське громадське життя"." Розуміється — молоді української еміграційної спільноти.

Заки прийдемо до властивої теми „включення", потрібно насамперед визначити поняття молоді, як ми його розуміємо.

Нормально в житті прийнято вважати молоддю старший юнацький вік до часу одруження, тобто, приблизно, від 15 до 25 років життя. Є це вік підготови до життя, вибір професії, звання та заклядення сім'ї. Є це найсильніша динамічна вікова група в суспільстві, від властивостей якої може залежати цілий дальший розвиток суспільства. Можна окреслити цю вікову групу, як таку, що в ній відбувається подвійний біологічно-психічний процес, який завершується рівноваго дозрівання. Є це також вікова група, яка з погляду „включення" в громадське життя має для нас в цьому випадку найбільше значення.

З суспільно-громадського погляду проблему молоді мусимо, однак, розглядати дещо ширше, а не тільки під кутом „включення", що звучить надто механічно і не дає повноти образу заторкненої проблеми. Справа в тому, що п'ятнадцятилітній юнак є вже продуктом попереднього виховання і впливу довкілля, і його майже не можна змінити в тому віці під оглядом особовости й характеру, а тільки на існуючій вже базі можна завершити цю особовість світоглядовим оформленням та допомогти у віднайденні життєвої цілі. Включити його в організоване громадське життя, можна тільки під умовою, що вже від раннього дитинства, він виростав у здоровій родинній атмосфері, сповненій пошани до українських традицій, культури і морально-релігійного життя, відмінного від того, що він спостерігає в довкіллі. Цей український родинний світ, скріплений церковним обрядом, рідною школою і молодечою організацією з її ритуалом — Виховним Ідеалом, та живим прикладом поведінки виховника, можуть довести до стану включення, або інтеґрування такої одиниці в організоване суспільство. Обмеженість нашої теми не дозволяє нам розглянути ширше цей підготовчий аспект в ділянці родинного, шкільного і організаційного виховання, а тому доведеться про ці питання говорити побіжно в тягу дальшого розгляду нашої теми.

З погляду „включення" в організоване громадське життя не можна обмежувати також віку молоді до 25 років, бо психічне дозрівання не зупиняється на означеному році, а триває значно довше, як це поетично висловила Ліна Костенко: „дорослою стала зненацька, дозріло стану повolі". Тому, практично, в молодечих організаціях цю вікову межу пересувається до 30, а то й 35 років. В цей спосіб проблема молоді охоплює собою яких 40 відсотків всієї спільноти, коли поставити межу життя на 70-75 років. Це означає, що на 2 мільйони українців у діяспорі йдеться про вісімсот тисяч членів спільноти, а коли обмежити наш розгляд до вікової групи 15-25 років, то це буде яких триста тисяч осіб. Можемо тільки шкодувати, що не можемо послугуватись точними статистичними циферними даними і якісними показниками щодо цілости, а зокрема щодо цієї динамічної частини нашого суспільства в діяспорі.

Соціологічні досліди в світі вказують, що кожна національна спільнота має в собі активні й пасивні елементи. Більшість суспільства складається з пасивних елементів, а тільки 10-15 відсотків є суспільно-активними. Суспільна вартість обидвох категорій має також свої позитиви й неґативи. В позитив активних елементів треба вписати більшість здобутків у всіх ділянках життя спільноти, а в позитив пасивних можемо вписати їхній консерватизм, тобто зберігання старовини, традицій, культури, під умовою, що вони дістали це у спадку від свого родинного і суспільного виховання. Неґативом активних елементів може бути це, що вони можуть скоро піддавати асиміляції, або проймається чужими ідеями та брати їх за свої, якщо передше не засвоїли в належній дозі своїх національних ідей і світоглядових засад в період свого виховного процесу. Неґативом пасивних елементів є те, що вони не здібні діяти назовні в чужому світі, де треба великої ініціятиви, енергії, труду та посвяти. Без орієнтації на активний елемент, вони є засуджені на скоріший, чи пізніший асиміляцію і заник. Повище ствердження має в нас значення для аналізи стану серед нашої молоді і вказує на напрям потрібних заходів та засобів для відповідної дії.

Згідно з прийнятою нами тезою про активні й пасивні елементи в спільноті, й відкинувши дошкілля, а затримавшись на віковій групі юнацтва й молоді між 7 і 30 років, які могли б бути в системі рідних шкіл, курсів українознавства й молодечих організацій, виходить, що повинно б бути яких 100 тисяч активно охопленої молоді. Фактично це число треба зменшити до половини і тоді матимемо приблизне число нашої молоді, яка має якесь пов'язання з організованим суспільством. Щодо високих студій, то міряючи середньоевропейським показником, де 1 відсоток населення перебуває перманентно на високих студіях, ми повинні б мати яких 20.000 студентів. Не маючи точної статистики, відважуюсь твердити, що ми не осягаємо й четвертини того показника. Хоч тоді, коли участь у високих студіях такого еміграційного народу, як жиди досягає 5 і більше відсотків студіюючих на високих школах.

Продовження буде

ПРОТОКОЛ

29-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в місті Піттсбургу, Пеннсильвенія в готелі The Pittsburgh Hilton, Gateway Center

починаючи від 22-го травня до 27-го травня, включно — 1978 р.

7. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

(Продовження з попереднього числа)

(3)

DISBURSEMENTS

Food	$ 59,177.01	$ 68,306.18	$ 80,023.55	$ 82,044.21
Bar	28,530.84	28,914.55	28,013.00	36,022.20
Snack Bar	11,620.11	11,841.91	11,200.79	13,571.65
Gift Shop	22,173.73	21,302.56	32,050.97	35,701.09
Kitchen & Dining	4,042.57	4,035.72	3,467.88	8,588.35
Housekeeping	12,649.00	15,780.65	15,533.85	18,884.68
Wages - Net	71,640.36	73,462.67	78,085.01	80,598.23
Tax on Wages	25,690.84	28,696.51	26,896.68	27,697.04
Electric, Gas, Fuel	25,917.09	29,186.51	28,996.55	34,895.15
Maintenance, Repairs	18,262.95	18,617.24	10,047.85	16,604.64
Real Estate Tax	19,799.75	21,917.94	24,918.78	25,589.18
Insurance Expense	7,975.10	10,723.50	11,322.00	13,947.45
Transportation	2,160.91	2,542.69	4,807.62	5,185.76
Telephone	3,387.98	3,458.36	4,697.47	4,341.16
Office Supplies	1,309.25	1,271.49	1,531.82	3,188.25
Legal Expenses	739.34	500.00	790.00	100.00
Refunds	763.40	1,312.13	864.40	1,121.38
Entertainment	1,761.84	1,479.24	2,008.05	1,018.06
Advertising	1,308.69	3,060.96	2,409.41	6,001.06
Bank Charges	----	838.65	954.22	119.08
Hospitalization Plan	1,802.79	2,144.12	2,289.72	2,032.82
Sales Tax	14,767.98	16,447.35	17,771.65	27,099.77
Capital Improvement	38,303.23	22,823.06	47,243.95	33,088.14
Furniture & Equipment	6,970.10	8,565.08	4,979.53	11,798.23
Bad Check Recovery	----	----	----	153.70
TOTAL DISBURSEMENTS:	$380,754.86	$397,229.07	$440,904.75	$489,391.28

SUMMARY:

Total Income	$358,709.84	$391,200.03	$433,674.23	$484,252.58
Total Expenses	380,754.86	397,229.07	440,905.75	489,391.28
Balance	$-22,045.02	$- 6,029.04	$- 7,230.52	$- 5,138.70

„Свобода"

Наш офіційний орган „Свобода", найстарший український щоденник у світі, який досі появляється, відзначатиме своє 85-річчя 15-го вересня цього року. Будемо також відзначати 45-річчя англомовного „Українського Тижневика" і 25-річчя „Веселки", нашого дитячого місячника. Всі ми можемо бути насправді гордими на ті публікації, які служилиі нашим членам і всій українській спільноті ретельно і вірно. Без тих публікацій було б сумнівно, чи наші люди у З'єднаних Стейтах і в Канаді зберегли б свою ідентичність і поглибили б свою культуру та вірність Церкві до того ступня, як воно є тепер в обох цих країнах. Успіхи наших видань є занадто численні, щоби можна назвати їх у такому звідомленні, як це, але можна скромно підкреслити, що наші видання насправді встановили, плекали і продовжували зберігати наш український рід у новому світі. Вони в цілості створили насправді епопею переживань нашого народу, осягів і тріюмфів, які повинні — і я вірю, що вони це вчинять — наснажити майбутні ґенерації до ще більшого поширення отриманої від предків спадщини.

Коли ми схиляємо наші голови у вдячному визнанні заслуг засновника й першого редактора „Свободи" о. Григорія Грушки, його колеґ о. Нестора Дмитрова, як теж о. Івана Констанкевича, і тих, що прийшли після них, як о. Степан Макар, о. Іван Ардан, Антін Цурковський, Осип Стеткевич, Володимир Лотоцький, Омелян Ревюк, аж до таких світочів преси вже за наших часів, як Лука Мишуга, Богдан Кравців, Іван Кедрин-Рудницький, Вячеслав Давиденко, Лука Луців і Стефан Шумейко — засновник і довголітній головний редактор англомовного „Українського Тижневика", дозвольте водночас подякувати льояльним читачам цих видань, союзовим членам, які так щедро причинилися фінансово до їх збереження. Щедра фінансова підтримка цих видань Союзом продовжується безперервно, як це свідчать річні субвенції з нашої каси понад 200,000 дол., або коло 800,000 дол. за останній чотирирічний період. Як на нинішній день, то платності Союзу для „Свободи", поза і понад інші прибутки від передплатників не членів Союзу, оголошення, друки і пожертви на Пресовий Фонд, переступають 5,000 дол. тижнево. Можна розсудливо передбачити, що коли не буде строгішої контролі, коли не будуть змінені оперативні кошти, то субвенції від Союзу будуть з ходом часу зростати.

Багато писалося про модернізацію нашої друкарні та перенесення цілого видавництва до нового будинку. Таку зміну запроєктовано у 1974 році, але її завершено з початком цього року. Ми все ще маємо деякий старий виряд у старому будинку, але всі праці, зв'язані з приготуванням, друкуванням і висилкою „Свободи", англомовного „Українського Тижневика", „Веселки" й іншого матеріялу переводиться в новому будинку.

Перехід від старого виряду, від лінотипних машин і плоскої друкарської машини на теперішню офсетову систему, був довгою і дорогою процедурою, головно тому, що ми зберегли давній штаб робітників, яких треба було перевишколити, коли продовжувалась нормальна щоденна продукція. Уведення нових систем і метод спричинило зрозуміло деякий скептицизм, опозицію, ба навіть просто впертий спротив збоку частини персоналу, рахуючи від гори до долу. На жаль, такий підхід спізнював публікації, збільшував кошти і дав у висліді гіршу обслугу членам і читачам.

Хоча ми все ще не осягнули того ступня ефективности і продуктивности, що їх нова друкарня і її виряд могли б дати, то все .к в останньому році прийшла значна поправа. Дальший поступ буде залежати від кращого плянування і розподілу докладної відповідальности за приготування матеріялу, призначеного до друку. Головною хибою була і є нездібність Редакційного Департаменту дотримуватись щоденного терміну для вчасної передачі рукописного матеріялу до друкарні. Невдача зберігати домовлений згори поділ годин не тільки спричинює спізнювання друкарської процедури, але й марнує час людської праці, створює напруження, доводить до частих помилок, створює залеглості, які вимагають дорогої праці у понад обов'язковий час, та, що найгірше, сповільнює доставу наших видань читачам, які й без того падуть жертвою поганої поштової обслуги.

В обороні своєї нездібности дотримуватись різних устійнених термінів і правильно виконувати свої зобов'язання, головний редактор скаржився і далі скаржиться, що він має замалий штаб і що головний предсідник втручався в його права. На річному засіданні Головного Уряду у травні 1977 встановлено Комісію, яка мала перевірити існуючий стан і передати Головній Контрольній Комісії свої рекомендації та напрямні щодо відповідальностей головного редактора і головного предсідника. Таке звідомлення було готове в початках цього року. Це звідомлення правильне, заслуговує на признання і буде служити, як вказівка для ведення справ у видавничому департаменті. Проте, я наполегливо поручаю, щоби переведено додаткові студії наших видавничих і друкарських дій фаховими й досвідченими часописними редакторами й друкарськими фахівцями, так, щоби можна було встановити реалістичні напрямні для всіх дій, основаних на прийнятих стандартах такого промислу. Ми інвестували поважні суми в новітній друкарський виряд, ото ж це наш обов'язок запевнитись, що він буде використаний до максимуму своєї видатности. Такий перегляд може теж створити можливості для нових журналістичних і редакторських дій, які мали б бути практиковані нашим редакційним штабом, щоби „Свобода" стала кращою і більш динамічною.

Число союзових членів, що передплачують „Свободу" від років постійно зменшувалось. Від 1973 року ми втратили близько 1.000 читачів, як виказує залучена табеля. З другого боку число читачів англомовного „Українського Тижневика" зросло на понад 800. Новий формат „Тижневика" викликав зацікавлення та знайшов помітну прихильність нашого членства. Наш молодий і меткий редакційний склад „Тижневика" володіє плавко українською і англійською мовами і це вможливило зробити цей часопис більш фаховим, з кращими інформаціями та цікавішим.

Svoboda

Our official organ, Svoboda, the oldest Ukrainian language daily in the world still in circulation, will celebrate its 85th birthday on September 15 this year. We also will celebrate the 45th anniversary of the Ukrainian Weekly and the 25th of Veselka, our children's monthly magazine. All of us can truly be proud of these publications for they have served our members and the entire Ukrainian community diligently and faithfully. Without these publications it is doubtful that our people in the United States and Canada could have or would have established their identity and retained their culture and religion to the degree that is so evident in both these countries today. The achievements of our publications are too numerous to list in a report such as this but it can be underscored with modesty that our publications truly established, nourished, and continue to maintain our Ukrainian roots in the new world. They, indeed, in toto, present a saga of our people's trials, tribulations, and triumps that should, and I believe will, inspire future generations to greater fulfillment of their ancestral heritage.

As we bow our heads in grateful acknowledgment to the founding editor of Svoboda, Father Gregory Hrushka, his colleagues Father Nestor Dmytriw, and Father Ivan Konstankevych, those that followed such as the Rev. Stephen Makar, the Rev. Ivan Ardan, Anthony Tsurkovsky, Joseph Stetkevych, Volodymyr Lototsky, Omelian Reviuk, down to the giants of our time Luke Myshuha, Bohdan Krawciw, Ivan Kedryn-Rudnytsky, Viacheslav Davydenko and Stephen Shumeyko, the founding and long-term editor of The Ukrainian Weekly, let us give thanks to the loyal readers of these publications, the Soyuz members, who so generously contributed financially to make it all possible. The magnanimous financial support of our publications by Soyuz continues unabated as witnessed by annual subsidies out of our treasury of over $200,000 or about $800,000 for the past four year period. As of today Soyuz payments to the Svoboda operations over and above other income from non-member subscribers, advertising, printing, and donations to the press fund exceeds $5,000 per week. It can be reasonably anticipated that unless firmer and stricter controls are practiced, operating costs and, therefor, contributions from Soyuz, will be increasing as times goes on.

Much has been written about the modernization of our printing plant and the moving of our entire operation to the new building. The change-over was commenced in 1974 and completed earlier this year. We still have some equipment in the old building but all work in connection with the preparation, printing, and mailing of Svoboda, the Ukrainian Weekly, Veselka, and other material is now performed in the new building.

The change-over from the old equipment, the lino-type machines, and the flat-bed printing presses to our present offset operation, was a lengthy and expensive procedure primarily because we retained the same staff of workers, who had to be retrained and re-educated while continuing our normal daily production. The introduction of new systems and methods understandably spawned a degree of skepticism, opposition, and even outright stubborn resistance to change on the part of some of the personnel ranging from the top to the bottom. Unfortunately, these attitudes delayed publications, increased costs, and resulted in generally poorer service to members and readers.

Though we still have not reached the level of efficiency and productivity that our printing plant and equipment are capable of we have shown much improvement in the past year. Further progress will be dependent upon better planning and allocation of precise responsibility for preparing material for final printing. The main drawback is and has been the inability of the editorial department to maintain a daily deadline for the timely submission of script material to the make-up personnel. The failure to abide by an agreed upon pre-arranged schedule not only disrupts the make-up and printing procedures but wastes man-power, causes tensions, results in frequent errors, increases backlogs that involve costly overtime, and worst of all delays further the delivery of our newspapers to our readers who all too long have been victims of poor postal service.

In defense of his inability to meet schedules and properly perform his responsibilities the Editor-in-chief complained and is further complaining that he is understaffed and that the Supreme President interfered in his jurisdiction. At the Annual Meeting of the Supreme Assembly in May, 1977 a committee was established to make a study of the existing procedures and to submit to the Supreme Auditing Committee recommendations and guidelines as to the responsibilities of the Editor-in-chief and Supreme President. Such a report was completed early this year. The report was well done and has considerable merit and it will serve as a guide in the management of the publishing department. However, I strongly recommend that additional studies be made of our entire publishing and pringting operation by skilled and experienced newspaper editors and printing experts so that realistic guidelines can be established for performance of all functions based on the present standards in the industry. We have invested heavily in modern printing equipment so it is incumbent upon us to make certain that it is used properly and up to maximum efficiency. Such a survey might also present possibilities for new journalistic and editorial procedures that should be considered and practiced by our editorial staff so as to make Svoboda more effective and dynamic.

The number of Soyuz members subscribing to Svoboda has been decreasing steadily for years. Since 1973 we lost nearly 1,000 readers as the accompanying table shows. The Ukrainian Weekly readers, on the other hand, have grown by over 800. The new format of the Weekly has attracted considerable interest and has been received most favorably by our membership. Our young and aggressive editorial staff of the Weekly is proficient in both Ukrainian and English and this has made possible more knowledgeable, informative, and interesting editions of the newspaper.

Число союзових передплатників „Свободи"

Місячна оплата	1973	1977		
65 центів	10.215	9.703		
50 „	38	19		
30 „	1.020	600		
Разом:	11.273	10.322	менше	951
„Український Тижневик"	547	1.377	зиск	830

NUMBER OF SOYUZ SUBSCRIBERS TO SVOBODA

Monthly rate	1973	1977	
65¢	10,215	9,703	
50¢	38	19	
30¢	1,020	600	
Total:	11,273	10,322	Loss 951
Ukrainian Weekly	547	1,377	Gain 830

S V O B O D A - Comparative Statement of Income and Disbursements

INCOME	1974	1975	1976	1977
Subscription :UNA Members	258,200.00	253,200.00	302,200.00	300,200.00
Sale on Stands	4,926.12	4,089.35	7,890.32	6,599.60
Individual	55,372.19	57,189.65	62,898.37	63,825.81
Books	10,372.05	9,419.36	9,407.23	25,565.08
Advertising	83,949.13	104,979.10	100,348.94	110,516.19
Printing	61,355.81	49,726.15	49,512.19	56,027.78
Cards and Calendars	166.87	64.22	60.17	10.50
Change of address	100.82	112.75	104.22	165.62
Refund Electricel Consumption	55.00	---	---	---
Refund Postage	238.05	1,370.17	2,948.43	3,436 32
Refund Telephone	35.53	125.85	45.48	61.27
Almanacs	9,586.75	14,757.27	21,160.53	16,372.95
Press Fund	4,855.16	7,362.81	7,464.42	14,972.37
Veselka Subscription	6,207.02	4,496.65	4,327.60	5,460.86
N.J.Sales Tax	239.18	78.82	116.60	157.04
Miscellaneous	466.45	856.58	500.87	94.76
Total:	496,126.13	507,828.73	568,985.37	603,416.15
Discount on Sales	- 1,242.65	- 2,158.49	- 2,472.49	- 2,159.89
GRAND TOTAL:	494,883.48	505,670.24	566,512.88	601,256.26
DISBURSEMENTS				
Payroll:Editorial	75,109.61	81,400.01	76,436.74	76,200.30
Printing	147,037.72	140,399.96	154,740.27	150,087.82
Office	52,887.16	53,740.43	57,053.62	62,312.06
Correspondents	4,500.00	4,500.00	3,600.00	2,700.00
Special Correspondents	6,460.00	6,830.00	8,215.00	8,810.00
Veselka Correspondents	3,560.00	2,955.00	3,165.00	5,775.00
Postage	41,009.77	47,731.05	69,494.98	83,725.34
Material	78,855.83	80,105.17	108,304.02	125,241.77
Rent	11,000.00	13,000.00	12,000.00	12,000.00
Telephone	3,327.18	3,014.30	5,208.63	4,057.03
Gas and Electric	4,787.57	4,753.55	3,473.65	1,970.63
Office Supplies	1,911.88	1,764.32	2,453.68	1,330.19
Office Expense	1,462.70	1,833.36	1,548.57	929.11
Printing Dept.Expence	1,284.06	1,952.73	1,592.65	1,404.57
Parts and Repairs	7,731.20	14,098.09	8,653.44	2,367.08
Books	7,329.43	3,166.48	6,484.57	21,096.65
Taxes	21,242.43	20,611.60	21,474.41	21,668.44
Commission	685.35	596.50	444.25	215.40
Manuscript	2,970.00	610.00	400.00	1,425.00
Newspaper	1,172.81	916.65	760.00	850.00
Pension	1,116.00	1,116.00	1,116.00	1,116.00
Cards and Calendars	97.00	---	21.00	---
N.J.Sales Tax	235.38	78.82	116.60	157.04
Miscellaneous	15,607.67	22,265.83	22,628.19	16,193.60
Total:	491,380.75	507,439.85	569,385.27	601,633.03
Discount on Purchases	- 178.34	- 270.65	- 607.03	- 1,162.01
GRAND TOTAL :	491,202.41	507,169.20	568,778.24	600,471.02
Cash in Bank 1/1	1,691.52	5,372.59	3,873.63	1,608.27
Income	494,883.48	505,670.24	566,512.88	601,256.26
	496,575.00	511,042.83	570,386.51	602,864.53
Disbursements	-491,202.41	-507,169.20	-568,778.24	600,471.02
Bank Balance	5,372.59	3,873.63	1,608.27	2,393.51

З порівняльної табелі прибутків і видатків, залученої до цього звіту, бачимо, що Союз заплатив „Свободі" за час від 1973 до 1977 понад 1,100,000 долярів. Приблизно 300,000 дол. з цих фондів ми отримали від членів, які зобов'язані передплачувати „Свободу". Балянс 800,000 дол. прийшов з каси Союзу і це було коло 350,000 дол. більше, як заплачено впродовж чотирилітнього періоду від 1970 до 1973. Ми показали також зиск у продажі з газетних кіосків та від передплатників не-членів, що дає 30 дол. річно. Дохід з продажу Альманаха і з Пресового Фонду осягнув новий рекорд на понад 28,000 дол. у 1976 році, році Двістіріччя Американської Революції та Сторіччя

From the comparative statement of income and disbursements which is included in this report we note that over $1,100,000 was paid to Svoboda by Soyuz over the period from 1973 through 1977. Approximately $300,000 of these funds were received from members who are obligated to subscribe to Svoboda. The balance of $800,000 came out of the treasury of Soyuz and this was about $350,000 more than what was paid out during the four-year period from 1970 through 1973. We also showed gains from sales on newsstands and from non-member subscriptions which are now $30.00 per year. Receipts from advertising, printing, and sale

українського поселення в ЗСА. Цікаво зауважити, що хоча Альманахи у 1976 і 1977 були готові і вислані пізно в році, проте наші члени дуже щедро підтримали їх грошево. Дохід з продажу Альманаха на 1978 і пожертви на Пресовий Фонд перевищили вже 20,000 дол., що вказує на знамениту дальшу фінансову підтримку збоку наших членів. Цей Альманах, висланий в січні, був зредагований Леонідом Полтавою, бо наш головний редактор не мав часу виконати ту працю. Ми вдячні п. Полтаві за поміч у продовженні довгої листи Альманахів. Ми вдячні йому за виконання цього на час. Пресовий Фонд включав суму 9,000 дол., що їх „Свобода" отримала за 1977 рік від Корпорації „Полус Гук Коммюніті" за оголошення й іншу рекляму.

Видатки мали назагал тенденцію звишкову, особливо великою звишкою були поштові оплати і кошти матеріялів. Наші книжкові видатки значно зросли, тому, що ми закупили більше книжок для перепродажу. В минулому році ми включили книжку д-ра Михайла Штерна про його процес в Совєтській Україні та книжку, що її видав Інститут українських студій при Гарвардському університеті „Україна: Студія революції".

Книжка про Український Народний Союз, написана добре відомим письменником, Уласом Самчуком, з нагоди наших 75-річних роковин у 1969 році, в яку ми вклали поважну готівку, знаходиться все ще в руках головного редактора. Він кількакратно обіцював викінчити остаточну редакцію і видати твір, але цього не сталося. Прийшов час віддати цю справу комусь іншому.

Новий будинок

Чотири роки тому, коли я звітував на 28-ій Конвенції про стан нашого нового будинку, то образ був радше похмурий і неприємний. Вісім поверхів були невинаймлені, йшов роз'ємчий суд над домаганням контрактора, щоб доплатити йому 1,800,000 дол. за додаткові кошти, а ми стояли під тиском постійної потреби грошей, щоб платити короткотермінові банкові позички, отримані під застав союзових вартісних паперів. Зазначувано тоді, що справа винайму дуже трудна з уваги на існування багатьох вільних приміщень у Ню Йорку й найближчій околиці. Добре зорієнтовані і фахові експерти справ реальностей передбачували, що треба буде найменше трьох до чотирьох років, щоби ринок винайму приміщень вернувся до нормального стану. Хоч здавалося, що є мало підстав для оптимізму, я твердив, що ці наші відносини значно поправляться коло 1975 року.

Виявилося, що ми не зробили поступу у 1974 році, але в 1975 році ми винаймили всі приміщення за вийнятком 12-го поверху, малої частини 11-го поверху і крамниці на партері. У 1976 році ми закінчили винаєм усіх бюрових приміщень. Нам дуже помогла широка рекляма, поведена в „Ню Йорк Таймсі", „Волл Стріт Джернал-і", „Ню Йорк Дейлі Нюз-і", „Нюарк Стар Леджері", „Фортун Магазині", „Нейшенс Бизнес", та інших фінансових публікаціях в метрополітальному обширі Ню Йорку — Ню Джерзі. Репортери і автори новин з різних крайових публікацій, як також телевізійних станцій і радіопередач переводили зо мною численні інтерв'ю. В усіх тих новинках зазначувано, що будинок є власністю Українського Народного Союзу і що це найбільша і наймодерніша бюрова будівля в Джерзі Ситі, з дуже добрим доїздом до Ню Йорку, особливо до Волл Стріту в долішній частині Мангеттену, куди легко дістатися загальними комунікаційними засобами, та що кошти ведення бизнесу в Джерзі Ситі куди менші, як у Ню Йорку.

Залучена тут табеля прибутків і видатків виказує, що ми мали дефіцит у 1974 і 1975 роках на 306,000 дол., але в 1976 і 1977 роках ми заробили 884,000 дол. В останніх двох роках ми самі заплатили собі 503,000 дол. відсотків за союзову позичку автономній корпорації. Заплата у 1976 році була на 10% і була залеглим зобов'язанням від 1973 року. Заплата у 1977 році була на 3% від 8,000,000 долярів. Від кінця минулого року Головний Екзекутивний Комітет використав своє право підвищити відсотки на додаткових 4½%, та обтяжив автономну корпорацію сумою 360,000 дол., яка є тепер платною. Готівково дохід за чотирирічний період становив 3,678,000 дол., а видатки були на 3,603,300 дол., що залишило чистий балянс 73,700 дол. Наша позичкова ситуація на день 31-го грудня 1977 радикально змінилася від 1974 року і то на краще. Позички у банках зменшились з 4,000,000 дол. до 1,100,000 дол. Боргові зобов'язання зросли з 600,000 дол. до 5,100,000 дол. Ми стабілізували позичку Союзу на 8,000,000 долярів. Банкову позичку 1,100,000 долярів, яку ми мали у двох банках, перейняв у цілості Комершел Траст Компані Ню Джерзі, а всі запоруки вартісними паперами у цій установі були звільнені. Від початку цього року банкова позичка була зредукована до 200,000 долярів, а грошові зобов'язання видані нашим членам, переступили 6,000,000 дол. Всі ті зобов'язання дозріють в жовтні 1979 року, отже ми вже призадумуємося над можливостями їх продовження на дальші додаткові роки.

Розправи арбітражу, що його започаткував наш контрактор, Дж. С. Маскареллі КО., Інк., закінчилися і виплачено належну суму у січні 1976 року. Контракторові признано 473,509 дол., субконтракторам 427,350 дол., а нам признано суму 55,616 дол. Ціла признана їм сума, поменшена сумою, що її нам признано, становила 845,243 дол., якою полагоджено всі вимоги, що сягали понад 2,000,000 дол. в часі, коли розпочався суд.

За порадою нашого адвоката, Теодора М. Ґайзера з фірми Мек-Ельрой, Корнель, Фолей, і Гейзер, ми заплатили признане контракторові відшкодування, менше признану нам суму, але опротестували відшкодування субконтракторам. П. Гейзер погодився перевести леґальні кроки, за оплатою 25 відс. від заощадженої суми. На жаль, ми програли наш відклик до Апеляційного Відділу Найвищого Суду в Ню Джерзі. Признане субконтракторам відшкодування у висоті 487,392.47 дол. включно з відсотками заплачено в жовтні 1977 року.

Під кінець 1977 р. наша повна інвестиція у новому будинку включно з землею була вартна 13,991,149.91 дол. На ту суму склалися виплати контракторові, архітектам, як теж консультантам на понад 12,200,000 дол.; біжучі кошти під час будови і ремонти піднаємців 600,000 дол.; і кошти фінансування (відсотки) на 1,100,000 дол., з яких 547,000 дол. заплачено Союзові.

Якщо від нас не вимагали би встановити міську автономну корпорацію для побудовання та адміністрації нашим будинком, щоб скористати з закону Фокс-Ленс у Ню Джерзі, який дозволяє на зменшення податку від реальностей, то ми були б збудували будинок Союзу без заплати будь-яких відсотків від грошей, потрібних на будову. Коли б таке сталося, то кошт нашого будинку був би на 547,000 дол. менший, як 13,991,149.91 дол. Ми були б теж зредукували кошти на дальших 219,393 дол., якою була ціна за роботи для комірників та для нашого вжитку на наших поверхах у нашому новому будинку.

Інший поважний видаток, якого не було би, та який звичайно сягає 300,000 дол. до 400,000 дол., як комісове за винайми. Я сам полагодив справи умов винайму на суму не вище 1,400,000 дол. річно, з чого не платилося ніякого комісового посередникам. Комісове, що його заплачено чужим посередникам становить приблизно 40,000 долярів.

Вигляди на майбутнє нашого будинку показуються добрими. Околиця Ексчендж Плейс в Джерзі Ситі поправляється. Все ще існує можливість, що Американська Біржа залишить Ню Йорк і що її новий осідок буде за два бльоки від нашого будинку. Ми будемо це знати цього літа. Береться під увагу будову нових будівель, включно з бюровими будинками та мешкальними домами на північ від нас, вздовж берега ріки та близько Павонія евеню, стації ПАТ-а. Иде праця над Ліберті Стейт Парком на площі 800 акрів із двомилевою променадою вздовж берега ріки і цього літа буде ще більше землі, доступної для покупців. Місто обмірковує різні проєкти нових будов та направу доріг у нашій околиці.

Інші посілості

Ми є частинними власниками високого на 23 поверхи мешкального будинку на Монтґомері вул., ч. 100. Будинок із 308 помешканнями та паркувальною площею на 225 авт, відомий як „Павлюс Гук Товерс", є одним із найбільше популярних мешкальних будинків в околиці. Дім із центральним огріванням і трьома ліфтами був закінчений у 1973 році коштом „Гавзінґ Файненс Ейдженсі" у стейті Ню Джерзі і переданий в грудні того року корпорації „Павлюс Гук Коммюніті". Ми маємо 60 відсотків уділів названої корпорації, а ПАКО, організація еспанської етнічної групи в Джерзі Ситі, має 40 відсотків. Та посілість дісталася названій корпорації без ніякої інвестиції з нашого боку. „Гавзінґ Ейдженсі", взяло і має на 47 років перший мортґедж первісної вартости 8,500,000 долярів, що частинно замортизувалось від 1974 року. Теперішній дохід із комірного становить 700,000 дол. річно. Адмініструє тим будинком „Павлюс Гук Коммюніті Гавзінґ Корпорейшен Манджмент Департмент", що його спільно заснували наш Союз і ПАКО. На кошти адміністрацій призначено 6 відс. зібраних грошей із комірного, а після заплати всіх видатків розрахунок ведеться між двома названими організаціями у пропорції 60:40.

Деяке число наших членів й інші українські люди живуть у тому будинку. Понад десяток наших громадян, здебільша старших віком, отримують допомогу у формі знижки чи дотацій, щоби висота комірного не переступила 25 відс. їхнього заробітку. Спершу цей будинок не був популярний між нашими людьми головно в наслідок недостатніх інформацій, але тепер охочі чекають у черзі на можливість отримання помешкання.

[Продовження буде]

of books, were higher. Income from almanac sales and the press fund reached a new record of over $28,000 in 1976, the year of the Bicentennial of the American Revolution and the Centennial of the Ukrainian Immigration to America. It is interesting to note that even though the 1976 and 1977 almanacs were completed and mailed late in the year our members were very generous in their financial support. Income from sales of the 1978 almanac and donations to the Press Fund have passed the $20,000 mark which indicates a continuation of excellent financial support by our members. This Almanac, mailed out in January, was compiled and edited by Leonid Poltava, because our editor-in-chief did not have time to do the job. We are grateful to Mr. Poltava for this excellent addition to our long list of almanacs. We also thank him for completing it on time. The press fund in 1977 included the sum of $9,000 received by Svoboda from the Paulus Hook Community Housing Corporation Management Department for publicity and other services.

Expenses trended generally higher each year with particularly sharp increases in postage and material costs. Our book disbursements were increased considerably because we are stocking more books for resale. Last year we included Dr. Mikhail Stern's book about his trial in Soviet Ukraine and a volume published by the Harvard Ukrainian Research Institute entitled, "The Ukraine: A Study in Revolution."

A book about the Ukrainian National Association written by the well-known writer, Ulas Samchuk, on the occasion of our 75th Anniversary in 1969, and in which we have a substantial cash investment, is still in the hands of the editor-in-chief. He has made repeated promises over the years to complete the final editing and to publish the work but this has not been done. The time has come to turn this matter over to someone else.

New Building

Four years ago when I reported to the 28th Convention on the status of the new building the news was rather grim and unpleasant. Eight floors were vacant, arbitration proceedings were in progress over the contractor's claim of over $1,800,000 for escalated costs, and we were in need of permanent financing to replace short term bank loans which were guaranteed by a pledge of Soyuz securities. It was noted at the time that renting of office space was difficult because vast amounts of vacant office space existed in New York City and the surrounding areas. Forecasts by knowledgeable real estate experts indicated that it would take a minimum of three to four years before the office renting market would return to normal. While there appeared to be little reason for optimism I did go on record that we should be in reasonably good shape by the end of 1975.

As it turned out we made no progress during 1974 but in 1975 we rented all the space with the exception of the 12th floor, a small part of the 11th floor, and a store on the first floor. In 1976 we completed the rental of all the office space. We were helped considerably by the extensive publicity that appeared in the New York Times, The Wall Street Journal, the New York Daily News, the Newark Star-Ledger, Fortune Magazine, Nations Business, and other financial publications throughout the New York-New Jersey metropolitan area. I was interviewed numerous times by reporters and feature writers from the mentioned publications as well as TV and radio networks. In all news stories it was pointed out that our building was owned by the Ukrainian National Association, that it was the largest and most modern office building in Jersey City, that it is within easy access of New York City and particularly the downtown Wall Street area by public transportation and that the cost of doing business in Jersey City was considerably lower than in New York City.

The accompaning statement of income and disbursements indicates that we incurred deficits in 1974 and 1975 of $306,000 but in 1976 and 1977 we earned $884,000. In the latter two years we paid ourselves $503,000 for interest on the Soyuz loan to the subsidiary. The 1976 payment was at the rate of 19% and was deferred charge from the year 1973. The 1977 payment was at the rate of 3% on $8,000,000. Since the end of last year the Supreme Executive Committee exercised its option to raise the rate by an additional 4½% and have charged the subsidiary $360,000 which is now payable. On a cash basis, income for the four-year period totalled $3,678,000 and disbursements came to $3,603,300 leaving a net balance of $73,700.

UKRAINIAN NATIONAL URBAN RENEWAL CORP.

Income & Disbursements

INCOME:	1974	1975	1976	1977
Rent	$535,370.02	$588,173.42	$1,011,968.34	$1,515,291.72
Other	59.30	975.05	8,964.00	17,244.61
	$535,429.32	$589,148.87	$1,020,932.34	$1,532,536.33
DISBURSEMENTS:				
Payroll	$33,141.33	$31,739.81	$52,553.02	$39,029.82
Payroll Taxes	1,656.31	2,135.62	5,371.19	4,112.24
Fuel & Electric	119,551.04	106,602.98	156,920.48	180,930.00
Taxes	14,541.53	74,017.79	80,596.86	125,252.90
Insurance	8,228.75	16,354.64	10,588.00	none
Cleaning & Maint.	16,797.68	23,992.76	17,416.24	27,718.36
Equipment Maint.			14,901.39	49,771.67
Advertising	64.05	12,559.32	7,117.35	790.00
Brokerage Commissions			22,805.12	16,732.16
Miscellaneous	7,196.03	5,291.01	26,672.93	22,600.54
Operating Expense	$201,176.72	$272,693.93	$394,942.58	$466,937.69
Net before Interest	$334,252.60	$316,454.54	$625,989.76	$1,065,598.64
Interest on Loans	492,659.74	465,091.31	371,412.13	435,381.28
Net Return (Loss)	$158,407.14)	$(148,636.77)	$254,577.63	$630,217.36
Interest Paid U.N.A.			263,017.03	$240,000.00
Balance			$8,439.40	$390,217.36

Our loan situation as of the end of December 31, 1977, was changed drastically from 1974 and much for the better. Bank loans were reduced from $4,000,000 to $1,000,000; promissory notes had risen from $600,000 to $5,100,000; and we had stabilized the Soyuz loan at $8,000,000. The bank loan of $1,100,000 which was held by two banks was taken over in full by the Commercial Trust Company of New Jersey and all collateral held by them was released. Since the first of the year the bank loan has been reduced to $200,000 and promissory notes issued to our members have gone over the $6,000,000 mark. All these notes mature in October 1979 so we are already considering possible procedures for extending such notes for an additional number of years.

The arbitration proceedings instituted by the contractor, Jos. L. Muscarelle Co., Inc. were completed and an award made in January 1976. The contractor was awarded $473,509; sub-contractors $427,350; and we were adjudged the sum of $55,616. The total award less our amount was a $845,243 in settlement of a claim that grew to over $2,000,000 at the time the arbitration hearings commenced.

On the advice of our attorney, Theodore W. Geiser, Esq. of McElroy, Connell, Foley, & Geiser, we paid the contrator's award less our amount but challenged the award to the sub-contractors. Mr. Geiser agreed to undertake the legal proceedings on a contingent fee basis of 25% of any saving. Unfortunately, we lost our appeal which was heard by the Appellate Division of the New Jersey Superior Court. The sub-contractor's award with interest totalling $487,392.47 was paid in October, 1977.

At the end of 1977 our total investment in the new building, including land, amounted to $13,991,149.91. This sum was made up of payments to the contractor, architects, and consultants of over $12,200,000; carrying costs during construction and tenants improvements $600,000; and financing charges of $1,100,000 of which $547,000 was paid to Soyuz.

If we had not been required to set up an urban renewal subsidiary to construct and own our building so as to take advantage of the Fox-Lance law of New Jersey permitting agreements in lieu of real estate taxes, we would have constructed the building by Soyuz and we probably would not have paid ourselves any interest on money advanced during construction. If that had happened the cost of the building would be $547,000 less than the $13,991,149. We also would have reduced the building cost by another $219,393 which was the price of the tenant's work in the space we occupy.

Another important expense item that was not incurred which normally would have been between $300,000 to $400,000 was the leasing commissions. I negotiated the major leases with annual rentals in excess of $1,400,000 on which no brokerage commissions were paid. Commissions paid to outside brokers amounted to approximately $40,000.

The future outlook for our building appears to be good. The Exchange Place area of Jersey City is improving. There is still a possibility that the American Stock Exchange will leave New York City and locate two blocks away from our building. We will know sometime this summer. Other developments including office buildings and residential structures are contemplated to the north of us along the river front and near the Pavonia Avenue PATH station. Work on the 800 acre Liberty State Park with a two mile promenade along the waterfront is moving along and more of the grounds will be available to the public this summer. A number of housing projects and street improvements work are underway in our vicinity, and more is contemplated.

Other Real Estate

We are a participating owner in a high-rise 23 story apartment building at 100 Montgomery Street, Jersey City, N.J. The 308 apartment project with parking for 225 cars known as Paulus Hook Towers continues to be one of the most popular residential buildings in our area. The centrally heated and air-conditioned structure with three elevators was completed in 1973 by the New Jersey Housing Finance Agency and turned over to the Paulus Hook Community Housing Corporation in December of that year. We own 60% of the stock of the Housing Corporation and PACO, a Jersey City Hispanic group, owns the remaining 40%. The project was deeded to the Corporation without any investment on our part. The Housing Agency took back and hold a 47 year first mortgage on the property which originally amounted to $8,500,000 but has been partially amortized since 1974. The present rent roll exceeds $700,000 annually. The project is managed by the Paulus Hook Community Housing Corporation Management Department which was formed by Soyuz and PACO. The management fee is 6% of the colleced rentals and after payment of all expenses the proceeds are shared by our respective organization on or 60-40 basis.

A number of our members and other Ukrainians are living in the project. Over a dozen of our people, mostly senior citizens, are receiving assistance in the form of allowances or subsidies to the extent that their rental cost does not exceed 25% of their income. At the beginning this development was not popular with our people because of poor public relations but we now have a waiting list.

Тривкий і вартісний дарунок на Різдво?

Так, це книжка, в першу чергу книжка для українських родин:

1) **УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ, виховний посібник, багато ілюстрований В. Куриликом і М. Левицьким, 500 стор., вел. формату** $20.00
2) **КАЛЕНДАР УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ, виданий з нагоди Міжнар. Року Дитини** 3.00
3) **НЕ ОДНИМ ХЛІБОМ ЖИВЕ ЛЮДИНА, есеї на актуальні теми для молоді** 2.50

Замовлення і гроші:

ГУРТОК ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ
16 Rivercrest Road, Toronto, Ont., Canada M6S 4H3

ДОПОВІДЬ О. Д—РА І. ГРИНЬОХА

Ню Йорк. — У неділю, 17-го грудня ц. р., о год. 4:30 по полудні тут в залі Українського Народного Дому відбудеться, заходами Товариства за Патріярхальний Устрій УКЦеркви — Відділ в Ню Йорку, доповідь о. д-ра проф. Івана Гриньоха на тему: „Призабуті Акти" (червень 1941-1950).

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ та ВСЬОГО ДОБРА в НОВОМУ РОЦІ
бажають

ДМИТРО, МАРІЯ і АНЯ ДИДИК та інж. МИХАЙЛО і ЛІДІЯ ДИДИК
з дітьми: **МАРКІЯНОМ і ДАНИЛОМ**

Фенікс, Аризона

Вступайте в члени УНСоюзу!

Перша листа цьогорічної осінньої збіркової кампанії ФКУ стейту Огайо

З приємністю інформуємо Українську Громаду стейту Огайо, що цьогорічна осіння збіркова кампанія ФКУ на вивінування Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ) за місяць жовтень принесла гарний успіх.

38 Жертводавців-Меценатів вже вплатили або здеклярували по 1000 і більше долярів на названу ціль. Збіркова акція ФКУ триватиме до кінця 1978 року.

•

	Здекларовано або вплачено	Дотепер вплачено
1. Беца Павло, Лорейн	$1,000.00	$ 5,000.00
2. Бойчук Зенон, д-р	1,000.00	1,400.00
3. Василишин Ростислав, д-р, Росфорд-Толідо	1,000.00	1,200.00
4. Влашин Віктор, мгр, Лорейн	1,000.00	
5. Галамай Володимир, Акрон	1,000.00	205.00
6. Гнатчук Микола, д-р, Ламбертвілл, Міш.	1,000.00	3,540.00
7. Гончарик Степан, Лорейн	1,000.00	500.00
8. Грушкевич Микола, д-р	1,000.00	800.00
9. Ґудзовський Петро, Кентон	1,000.00	300.00
10. Дейчаківський Богдан, Лорейн	1,000.00	2,000.00
11. Дейчаківський Микола, д-р	1,000.00	4,150.00
12. Демчишин Іван, Кентон	1,000.00	400.00
13. Дудич Михайло	1,000.00	1,000.00
14. Кичун Василь	1,000.00	1,500.00
15. Крайчик Олександер, Лорейн	1,000.00	2,000.00
16. Лавринець Петро	1,000.00	10,500.00
17. Лагошняк Орися, мгр.	1,000.00	3,560.00
18. Лагошняк Василь, інж.	1,000.00	8,970.00
19. Мартинюк Евген, д-р, Акрон	1,000.00	1,700.00
20. Масик Богдан, д-р, Росфорд-Толідо	1,000.00	1,100.00
21. Мігайчук Ярослав, д-р	2,500.00	24,600.00
22. Музичка Ярослав, д-р, Кентон	1,000.00	1,700.00
23. Новицький Осип, ред.	1,000.00	1,375.00
24. Омельський Евген, д-р	4,000.00	83,100.00
25. Панасюк Богдан, д-р, Кентон	1,000.00	1,700.00
26. Перейма Константин, д-р, Дейтон	1,000.00	1,000.00
27. Рижій Орест, д-р	1,000.00	300.00
28. Сагайдак Мира, д-р	1,000.00	1,810.00
29. Сахаревич Петро, Кентон	1,000.00	20.00
30. Свідерський Василь	1,000.00	2,800.00
31. Сікора Василь	1,000.00	2,110.00
32. Снігур Іван	1,000.00	1,000.00
33. Український Народний Дім, Лорейн	1,000.00	10,400.00
34. Фарійон Дмитро, д-р	1,000.00	4,850.00
35. Фінковят Іван, Кентон	1,000.00	420.00
36. Чопко Богдан, інж.	1,000.00	9,500.00
37. Шкільник Володимир, д-р, Акрон	1,000.00	4,700.00
38. Якимів Йосиф, д-р, Кентон	1,000.00	500.00

Просимо дальше зголошувати свої пожертви до чергового списка.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ЙОГО!

Ось діва в утробі зачне, і сина породить, і назвеш ім'я йому: Еммануїл. *Ісая 7:14.*

Молодий вояк, жид з походження, зайшов на військове богослуження, яким проводив християнський капелян. Зайшов один раз, зайшов вдруге, зайшов ще кілька разів. Коли до полку приїхав жидівський капелян, юнак запитав його: „Яка є ріжниця між жидами й християнами?" „Ріжниця в тому, — відповів рабин, — що їхній месія вже прийшов, а ми ще ждемо свого". Молодий жидовин невинно запитав: „Коли наш месія прийде, чи буде він більший від Ісуса? Чи це можливе?"

Надходить свято Христового Рождества, і ми з Вами будемо через кілька тижнів роздумувати про Того, Хто є головний герой того свята.

Часто чуємо дешеву фразу: Всі релігії є добрі, бо всі ми признаємо одного Бога. Завважується намагання покласти на полицях історії ессей про Ісуса Христа поруч життєписів Будди, Мойсея, Конфуція і Мохаммеда. Мовляв, у всіх їх є щось доброго. Яка це недоречна й шкідлива єресь.

Перша, найбільша помилка є в тому, що Бог не задоволюється признанням. Він шукає людей, які перед Ним благовіють і Йому служать.

Дальше, християнство є одинока релігія, якої існування залежить від істини, що вона є комплетна й одинока дорога до спасіння. Заперечте ту істину й християнство безсильно скотиться під Ваші ноги. Не всі релігії є добрі. Добра є тільки та релігія, для якої Ісус Христос є Альфа і Омега, Початок і Кінець (Обй. 1:8).

Хто думає, що християнству і другим великим релігіям можна почіпити ту саму етикетку, той анулює важність Ісуса Христа для здорових відносин між Богом і людиною і такий в біблійному розумінні є антихрист: Сей антихрист, хто відрікається Отця й Сина — 1. Ів. 1:22.

Не може бути доброї богоугодної релігії, без говіння в ногах Ісуса Христа.

Не може бути богоугодного празникування Рождества Ісуса Христа, коли воно зупиниться на колядкуванні, щедруванні і дванадцяти стравах.

Отой „младенец в пелени сповитий" мусить стати центральною постаттю того празника.

Не забудьте Його!

Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

ПРОБЛЕМИ БЛИЗЬКОГО СХОДУ

(Закінчення зі стор. 2)

кого Сходу, коментатор Б. Р. Брейлі пише, що навіть після підписання ізраїльсько-єгипетського замирення ЗСА, а тимпаче Ізраїль, мусять враховувати „нові реалітети", які заіснували після останньої війни та арабського ембарго на нафту у 1973 році. Політика на Близькому Сході, продовжує Брейлі, майже не змінилася за останні 30 років, хоч констеляція укладу сил в тому обширі драматично перемінилася. Ось, для прикладу, ніхто з-поміж найкращих політиків Заходу не передбачував ще тому 10-15 років, що Савдійська Арабія та Іран, з уваги на свої нафтові поклади, висунуться на чоло „своєрідних світових потуг". Не забуваймо, що обидві ці держави „сидять на вершині" одної третини нафтових резерв.

І те, що ЗСА намагаються підтримувати на Близькому Сході своїх союзників — Іран, Савдійську Арабію і Єгипет — являється тільки їхнім намаганням, щоб якомога применшити назрівання щоразу то все нових напружень і конфліктів в цьому обширі і ніяким чином не повинні насторожувати Ізраїль, що це може „якась переміна у відношенні до нього".

У цьому вітальному обширі закінчує свої думки Брейлі — інтереси ЗСА, Ізраїлю, Савдійської Арабії, Ірану чи Єгипту є тотожні. Всі вони залежні від економічного добробуту індустріяльного Заходу. Всі однаково прагнуть миру. І всі стоять у різкому спротиві, щоби радикально зменшити совєтські впливи, в однаковій мірі і економічні і мілітарні.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

У восьму річницю смерти нашого Брата

сл. п. мгра Івана Стефанова

жертвували ми 200.00 долярів на Український Вільний Університет.

Михайло і Марія СТЕФАНІВ

Замість квітів на свіжу могилу, в пам'ять нашої Дорогої Тети

бл. п. Йоанни Федів

жертвуємо 100.00 долярів на Український Вільний Університет у Мюнхені.

Д-р Любомир БИЛОВ з дружиною Дарією

Бінгтемтон, Н. Й.

На нев'янучий вінок нашого Дорогого Спонзора, новоспочилого

бл. п.
ВОЛОДИМИРА ГАДЗІНСЬКОГО
з ЛОС АНДЖЕЛЕС

складають на Українські Студії в Гарвардському Університеті:

о. Володимир і Єліконіда Базилевські та Іна й Артур Соломоне $50.00
Оксана й інж. Юрій Базилевський 25.00

Замість квітів на могилу

св. п. д-ра Мирослава Навроцького

Чоловіка нашої Товаришки, на Фонд Св. Софії по 10.00 дол. складають:

Юля Безсонів, Оля Гасцька, Луця Гриців, Влодзя Ґіль, Люба Ґоянюк, Ірена Козак, Уляна Коропей, Ірена Новосад, Віра Ортинська, Ніна Самокиш, Іванка Хамуляк, Влодзя Ценко, Міра Черни.

Разом .... 130.00 дол.

Спілка Української Молоді — СУМ
та
Товариство Української Студіюючої Молоді — ТУСМ

спільно влаштовують

ОДНОТИЖНЕВИЙ

ІДЕОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ СЕМІНАР

який відбудеться

на Оселі СУМ в Елленвілл, Н. Й. в днях 26-31-го грудня 1978 року

Крайові Управи обох організацій запрошують всіх студентів та дружинників СУМ до численної участи в цьому семінарі.

В програмі семінару передбачено наступні виклади:

1. Розвиток української політичної думки.
2. Рух та ідеологія українського націоналізму.
3. Концепція Української Національної Революції.
4. Українська національна культура та її роля у визвольній боротьбі.
5. Українська зовнішня політика.
6. Сучасний рух опору в Україні.

Свою участь просимо зголошувати до канцелярії КУ СУМ — (212) 477-3084, або до канцелярії КУ ТУСМ — (212) 674-1590.

КРАЙОВА УПРАВА СУМ
КРАЙОВА УПРАВА ТУСМ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 12-го грудня 1978 року відійшов у Вічність

бл. п. мгр права

ВОЛОДИМИР СТЕФАНИШИН

нар. 15-го серпня 1906 р. в Стрижеві.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ почнуться в суботу, 16-го грудня ц. р., о год. 9-ій ранку в похоронному заведенні Насевичів, ріг вулиць Franklin і Brown, відтак, приблизно о год. 10-ій — Служба Божа в церкві св. о. Миколая, ріг вул. 23 і Poplar, а звідтам на український католицький цвинтар Преч. Діви Марії на Факс Чейсі.

Горем прибиті:

дружина — НАТАЛІЯ
дочка — МАРІЯ СТЕЦЬКІВ з чоловіком АНДРІЄМ
син — ЮРІЙ з дружиною ДІЯНОЮ
сестри:
МАРІЯ СТЕФАНИШИН
СОФІЯ ГУДЬ з сином
брати:
ІВАН з родиною
ЄВГЕН з родиною
БОГДАН зі сином
сестрінка — МАРІЯ БІДА з чоловіком СТЕФАНОМ
теща — МАРІЯ ГАВРИХ
швагерка — ГАЛЯ КУЗЬМІНСЬКА з родиною
свати — ЄВГЕН та НІЛЯ СТЕЦЬКОВИ
Дальша Родина в Америці, Канаді і Польщі

•

Замість квітів на могилу, згідно з волею Покійного, просимо складати пожертви на Пласт і ФКУ в Гарварді.

ЗАПРОШУЄМО ВШ. ГРОМАДЯНСТВО на УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ

НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ

яка відбудеться в просторих бенкетових залях

"Holiday Inn" of Somerville
US Route 22 (East Bound)

31-го грудня 1978 р. Початок о год. 9-ій вечора до?

- **При звуках оркестри „ТЕМПО", під кер. І. КОВАЛЯ.**
- Вечеря "prime rib" при столах від 9-10 веч. По вечері холодний і гарячий буфет ПРОТЯГОМ ЦІЛОЇ ЗАБАВИ, включно з шампаном при ЗУСТРІЧІ НОВОГО РОКУ, за вступом 50.00 дол. від пари.
- Проситься ЯКНАЙСКОРІШЕ резервувати столики зі завдатком на 8, 10 і більше осіб і т. д.

Телефони: (201) 526-9500, в українській мові — (201) 526-1866

Увага! *Увага!*

ПОВІДОМЛЯЄМО
усіх співаків стейту Ню Джерзі і околиці
про

НАБІР та ФОРМУВАННЯ ВЕЛИКОГО САМОСТІЙНОГО МУЖЕСЬКОГО ХОРУ

Всіх охочих просимо зголошуватися на число телефону:

(201) 399-4894, (201) 467-1189, (201) 372-7921

Організаційний Комітет

З невимовним жалем ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що так передчасно і несподівано, на атак серця, відійшла у Вічність, дня 13-го грудня 1978 року, моя Найдорожча ДРУЖИНА і МАМА двоє дітей

бл. п.

ПАВЛЯ ГОРВАТ-БОЙКО

нар. 1924 р. в Мішендорфі, Австрія.

Тіло Покійної спочиває в похоронному заведенні Ковальчика.

ПАНАХИДА буде відправлена в суботу, 16-го грудня 1978 року, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Ковальчика.

ПОХОРОН відбудеться у понеділок, 18-го грудня 1978 р., о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви свв. Петра і Павла, а опісля на український православний цвинтар у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
муж — ВАСИЛЬ
дочка — ОЛЬГА
син — ІВАСЬ
та Родина в Австрії

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ і ПРАДІДУСЯ

бл. п.

АЛЬФРЕДА ОМЕЛЯНА КОЗАКА

старшини УГА, редактора „Стрийської Думки", інспектора „Карпатії", голови „Сокола", головного радника „Провидіння", головного адміністратора „Лиса Микити" та члена багатьох товариств і організацій

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ
в середу, 3 січня 1979 р., о год. 8:30 ранку в церкві св. Ів. Хрестителя в Детройті — Захід

В непотішному смутку —
дружина — ЮСТИНА
з Синами, Внуками і Правнуком

Неділя, 31-го грудня 1978 року
Travelodge Franklin Moll
1850 Easton Avenue
Somerset, N.J.

Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ в Ню Джерзі
влаштовує

НОВОРІЧНУ ЗУСТРІЧ

Оркестра **„Дніпро"** *О. Строцького*

•

Додаткові інформації та резервовання місць:
інж. Юрій Хухра, (201) 376-2204

ВІДБУЛАСЯ СВІТОВА...

(Закінчення зі стор. 1)

Німеччини і Канади, підкреслюючи важливість такої зустрічі та виміни думок вільних українських журналістів, перед якими сьогодні в обличчі русифікаційного процесу в Україні стоїть преважливе завдання вдержати свою пресу в діяспорі, як єдиний вияв вільної думки в українській мові, як також бути джерелом правдивих інформацій про Україну для оточуючого українського і чужого світу.

У дальшому перебігу Сесії, якою вела голова СУЖА ред. О. Кузьмович, присутні з великим зацікавленням вислухали доповідь молодої української журналістки Ірини Макарик із Торонто, про можливості праці українських журналістів у телебаченні та важливість цього середника інформацій у сьогоднішних обставинах. Зокрема вона довше зупинилась на українських програмах телебачення в Канаді та на їх успіхах. Поруч відомої вже широко дитячої програми на т. зв. „каблевій" телевізії, п. н. „Тітка Квітка", що її позазують сьогодні вже у 8-ох містах Канади, від року працює українська телевізійна програма на комерційній телевізії першої багатомовної станції в Канаді. Цю програму підготовляє режисер В. Гандера, а веде її двоє молодих журналістів Ірина Макарик і Юрій Клюфас. Ред. І. Макарик не лише пояснила як ця програма працює, але й показала присутнім на тасьмі цікавий монтаж із програми в опрацюванні режисера В. Гандери, який сам переводив її висвітлення під час Сесії.

Либонь, це вперше українські журналісти мали нагоду побачити й почути висліди пропаґандивної праці молодих українців на тому найважливішому відтинку журналістики — телебаченні, яка сьогодні є найсильнішим елементом впливу на маси і публічну опінію.

Зовсім інакшу ділянку, але зокрема актуальну для нас усіх, у своїй доповіді порушив ред. М. Стиранка. Шкода, що одночасно проходила Сесія Комісії Прав Людини, на якій саме доповідь ред. Стиранки була б дуже на місці. Він реалістично та зі справжнім, так рідким у нас, журналістичним об'єктивізмом проаналізував стан руху спротиву в Україні та відношення до нього вільної української преси. Його ствердження були болючі, але правдиві, як наприклад такі, що ми створили собі на чужині свою своєрідну еміґраційну Україну, житті якої та імпрезам українська преса посвячує куди більше місця як подіям в Україні та їхній поважній аналізі, чи, що українська вільна преса та робітники пера є трактовані по-мачушиному у нашому суспільстві.

Подібно схарактеризував нашу пресу сеньйор українських журналістів і публіцистів ред. І. Кедрин. Він у питомий йому спосіб виказував різні недоліки української преси.

Після усіх трьох доповідей розвинулася жива і цікава дискусія, що її однак, з уваги на бажання присутніх взяти участь у Сесії Комісії Прав Людини, треба було закінчити о год. 9-ій вечора. У діловій частині Сесії порушено питання віднови діяльности Світової Федерації Українських Журналістів. Більшість присутніх голосуванням заявилася за відновою праці Федерації, приймаючи, що силою обставин вона мусить спиратися на СУЖА і СУЖК.

Вислід рішень Сесії та заключні думки прелегентів, одобрені учасниками, президія Сесії охопила діловими постановами. Їх передано до Резолюційної Комісії III СКВУ.

З уваги на цікаві теми та високий рівень усіх трьох доповідей, їх надрукується у цілості у найближчому числі „Українського Журналіста".

Участь Українських...

(Закінчення зі стор. 1)

креслили, що стан та забезпечення українських військових та комбатантських архівів є незадовільний і в найближчому майбутньому треба подбати про їхнє забезпечення. У тій цілі створено комісію збереження українських військових та комбатантських архівів, яку очолив мґр В. Верига.

Після панелю, в нарадах якими проводив п. Р. Данилюк, дискутанти підкреслювали, що комбатантам добро нації все було та є найважливішою справою, а не групові інтереси і тому треба доложити зусиль для успішного закінчення III-го СКВУ та його успішної праці в майбутньому. Всі комбатантські організації одноголосно піддержали пропозицію щодо зміни в статуті, що її запропонувало Братство І-ої УДУНА.

Запропоновано дир. І. Пориткові, сеньйорові українських комбатантів, колишньому Усусусові та діючому голові під сучасну пору неактивної „Світової Ради Комбатантів", разом із І. Скірою приготовити Світовий З'їзд Комбатантів та статут для Світової Ради.

Слід відмітити, що це вперше всі комбатантські організації, так українські як і українсько-американські та українсько-канадські спільно постановили затіснити співпрацю та однозгідно вирішили відновити світову надбудову.

Проф. Яр. Рудницький виїхав до Австралії

Ванкувер (Інф. КУА). — На запрошення Фундації Українознавчих Студій Австралії проф. Яр. Рудницький 2-го грудня виїхав до Сіднею в Австралії з метою допомоги в дальшій акції розбудови українознавчих студій при Катедрі Українознавства — КУА, що її діяльність започатковано 21-го січня 1978 р. в університеті Макворі в Сіднею. Проф. Рудницький вестиме курс української мови й правопису для вчителів у Аделаїдському університеті, а крім цього відбуде низку семінарів з українознавства в інших університетах Австралії. Перебування проф. Рудницького в Австралії передбачене на три місяці.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 17-го ГРУДНЯ 1978 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 76 Відд., о год. 1-ій по пол. в укр. кат. школі при Сенфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки за 1978 р. — В. Боярський, предс., Т. Клебан, кас., Ю. Демчук, фін. секр.

Пам'яті мґра Є. Лозинського

сл.п. мґр Евген Лозинський

Відомий вислів Поета: „Раз добром налите серце, повік не охолоне" можна повністю прикласти до Покійного Друга Євгена з таким розумінням, що добром цим, яке огрівало його повне випробувань життя був світогляд чистого, мов кришталь українського революційного націоналізму. Саме вірність ідеології й Організації, вимоги високої моралі, рішучий й стійкий характер у досконалому поєднанні творили хоч і скромну, але визначну постать Українського Визвольного Фронту.

Відомо з науки про розвиток суспільних груп, що чим більше рухливих, рішучих, характерних одиниць має якась група чи спільнота, тим динамічнішою, міцнішою, життьовішою вона стає. Якщо такі динамічні групи має поневолена нація, то тим певніше вона наближується до свого визволення і всебічного розвитку. Її досягнення на кожному полі збірного життя набирають тривалої, незнищеної вартости, а наверствування їх дає запоруку її перемоги.

Великий ідеаліст, покійний мґр Євген Лозинський належав до нашого покоління т. зв. тридцятників, що піднялось великого діла, а саме проголошення в ім'я всього народу відновлення української державности в 1941 році. Якраз в обороні цієї відновленої державности. Сл. п. Є. Лозинський тоді ще молодий і повний сил правник, був готовий на всяку жертву, включно з довгорічним ув'язненням у німецькому концентраційному таборі. Про нього і про його працю у Станиславівщині мені стало відомо зі звідомлення у Львові, що його подавав для керівництва покійний Василь Бандера, пізніше закатований у концентраційному таборі польськими в'язнями, які так бажали помститись за те, що, мовляв, Степан Бандера забив їхнього міністра Броніслава Пєрацького.

Пригадую у Львові перед арештами, з яким то блиском в очах і ентузіязмом у голосі подавав молодший брат Степана. Василь Бандера інформації про захоплення населення Актом відновлення (30-го червня 1941), про готовість будувати адміністрацію та господарку в своїй Державі, про своїх співробітників, а між ними зокрема про мґра Є. Лозинського, а далі про перебої в здійснюванні державного будівництва з боку німецьких, а також румунських чинників, що заходилися будувати „Трансністрію"...

Осінню 1941 року політично короткозорі або політичні далтоністи, оті гітлерівські губернатори, в підступний спосіб між визначними українськими націоналістами арештують і запроторюють до концентраційного табору сл. п. Євгена Лозинського. Тільки завдяки стійкому характерові, незламній вірності ідеї революційної боротьби за визволення українського народу вдається сл. п. Є. Лозинському пройти цілим через німецькі „млини смерти", вийти на волю разом з упадком гітлерівського „райху" та включитись знову таки в суспільно-політичну працю, найперше в „Лізі українських політв'язнів", пізніше в СХС в Мюнхені і очевидно на відповідальних становищах в ОУН.

І Ліґа українських політв'язнів і Українська Санітарно-Харитативна Служба або популярно Український Червоний Хрест в Мюнхені, який став природним центром української численної еміґрації в Німеччині, сповняли важливі і конечні після війни завдання допомоги, опіки й зокрема правного заступництва. Важливу ролю в обох цих організаціях відограв сл. п. Є. Лозинський й в тому часі передусім на громадському, а також політичному полі (розмови про участь „бандерівців" в УНРаді, точніше розмови про відновлення на еміґрації УНР і т. д.). В тому теж часі на кількох форумах доводилось мені близько співпрацювати зі сл. п. Другом Євгеном, з цим рішучим, послідовним націоналістом, людиною стійкого характеру.

Тільки коротко згадую, що поруч Юліяна Заблоцького, що виклав мені погляд на наш суспільно-політичний відтинок, ще до заснування Центрального Представництва Української Еміґрації, а було її понад 100 тисяч в самій Німеччині в тому часі, то власне нам трьом (Галамай, Лозинський і д-р Дзиндра) припав обов'язок підготовляти многолюдний З'їзд ЦПУЕ під головуванням Василя Мудрого в Реґензбурзі, що мусів бути відкладений до з'їзду в Діллігені.

Я не широко, а тільки конспективно зупинився на періоді перебування багатьох із нас на терені розчленованої на зони Німеччини й Австрії й участи в нелегкій суспільно-політичній праці мґра Лозинського, бо щораз менше нас, що тямлять ті часи, а були вони жорстокі, після великогоісходу з Рідних Земель, у майже нужденних, нерідко порозбиваних війною приміщеннях, при тривожних вивозах шляхом насильної совєтської репатріяції,

Хоч і нелегко було пробиватись крізь життя разом із ріднею на землі Вашінґтона, то не залишив цей за освітою правник, а суспільний й політичний діяч за наставленням поза своєю увагою Союзу українських політв'язнів ООЧСУ, УККА, „Самопомочі" й інших.

У всіх установах чи організаціях, до яких належав, цей світоглядовий ідеаліст, що відзначався теж політичним реалізмом, над усе прямолінійний і противник всяких тенденцій до ефемерних „реалітетних" піжмурок завжди дбав про принципове вирішування важливих питань української визвольної боротьби та допомоги їй.

Як голова Головної Управи ООЧСУ подбав м. ін. про публічний виступ в Ню Йорку д-ра Дмитра Донцова в 1963 році. В своїй доповіді цей бистрий український політичний мислитель вказував на основні тенденції міжнародного уксил, що їх пізніше при різних нагодах на свій лад ствердживали державні мужі ЗСА або інших західних держав. Може не від речі буде тут засвідчити, як тому, хто декілька разів бував із сл. п. Є. Лозинським із візитою у д-ра Донцова, що він з теплом відносився до Лозинського.

Про виступи сл. п. Є. Лозинського на конгресах УККА, про його участь в керівних органах, про його працю у Виборчій Комісії „Провидіння" можна б багато написати і віднотувати ряд прикладів, як виявляв себе цей стійкий характер, релігійна людина та один з ранніх прихильників руху за патріярхальний устрій Української Помісної Церкви. В тому сенсі м. ін. він приятелював із покійним професором Чубатим, історичну працю якого видано стараннями ООЧСУ і особисто сл. п. Є. Лозинського.

Його діяльність на становищі голови Централі „Самопомочі", посередньо в органах кредитової кооперативи, а також при виданні й адміністрації журналу „Новий світ" з дружиною Марією може ще діждеться належного освітлення і я на цьому періоді суспільної діяльности Покійного не зупиняюся.

Чимало відзивів, нотаток про різні ділянки суспільно-політичної праці сл. п. Є. Лозинського писала українська преса в Америці й в Европі. Всюди він вносив життьовий оптимізм, що випливав із твердого переконання, що вся українська громада на правильному шляху до державного визволення. Як глибокий український патріот, здібний організатор, щирий націоналіст, рішучий і стійкий характер, як добрий Муж і Батько доклав зусиль, щоб також своїм нащадкам, синові і дочці передати любов до ідей, що кермували повсякчасною його поведінкою і діяльністю. Мріяв, як мріє більшість його покоління і покоління, що приходить на зміну про поворот з великого ісходу, з чужини в рідну Україну. Таким Він був.

Степан Галамай